

číslo 4 - duben 2009 - cena 10 Kč

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

SLEČNA S HOUSLEMI

hudební talent Jihočeského kraje roku 2008

VZPOMÍNKA NA SBORMISTRA

osiření hlubockého pěveckého sboru Záviš

ČESKO ČTE DĚTEM

knížky míří k mladému publiku

Mám v domě dvě hodné a milé děti, spolehlivého partnera, hodnou a obětavou maminku, tatínka, celkem snesitelnou kočku a starého věrného psa. A v tom pekle s nimi žiju.

Vy to neznáte? Takhle zní můj oblíbený kreslený vtip od pana Jiránka, když oknem ze zahrady ukazuje mladý muž své nastávající svoji rodinu svorně posedající v obývacím pokoji, kde jsou všichni tak dokonalí, že udivující text pod obrázkem – *A od teď s nimi v tom pekle budeme žít!* – se jeví naprosto nepříhodný.

A přece příhodný je.

Soužití s kýmkoli, zvláště pak s příbuznými je – při vší úctě – velmi náročný úkol. Nejvíc vám totiž lezou na nervy ti, kteří to s vámi myslí dobře. Navíc je zřejmě nesmlouvavě geneticky podmíněno, že v určitém období si vaše děti o vás myslí, že jednáte a konáte naprosto v rozporu s inteligencí a prosperitou společného domova, a ve stejné době si vy sami, byť už dospělí, totéž myslíte o svých rodičích – a bohužel mnohdy současně i o svých dětech. Takže de facto spolu žijí tři protivné generace, které se neshodnou ani v tak životně zásadní věci, jestli je dobré tuto neděli upéct k obědu kuře. Zřejmě to tak evoluce potřebuje, abychom se vzájemným pošťuchováním zdokonalovali a vyvíjeli k lepšímu.

A v tomto zápolení o prosazení nejmoudřejšího názoru (toho svého!), vymezování se vůči druhým, pranýřování těch, kteří za sebou nezavírají dveře a nechávají světlo ve sklepě, ztrácíme společné chvíle, které bychom mohli prožít ve vzájemném pochopení a radosti.

Proč se nám tak snadno sdělují výtky a kritiky, ale proč jsme tak ostýchaví někoho pochválit?

Je dobré si uvědomovat, že teprve tehdy, když někdo odejde z naší rodiny, našeho společenství – nás přivede lítost k pochopení, jak dobrý ten dotyčný byl a jak moc nám schází a scházet bude. To mě bohužel napadá i v souvislosti s tím, že na Hluboké zemřel sbormistr pan Chvátal.

Zoufale jsem se snažila najít do Zpravodaje nějakou jeho povedenou fotografii. A nenašla jsem ji. Z důvodu jeho sbormistrování totiž vždy stál zády k publiku, a pokud se už při děkovačce obrátil čelem k lidem, byl obklopen obličejí celého sboru a vůbec nevynikl... Byl nenápadný u varhan na kůru kostela, u varhan obřadní svatební síně, byl nenápadný jako občan... Právě proto, že byl spolehlivý, pracovitý a vykonal toho i bez prošení hodně, nebyl důvod se o něj příliš zajímat. Je pravda, že jsem o něm kdysi článek napsat chtěla, ale nechtěl on. Chtěl psát o celém sboru... Byl skromný. Pravda, sbor jako takový ocenilo naše město při oslavách 100. let povýšení na město.

Zajímavé je, že ti, kteří dokážou nejméně a u ničeho nevydrží, jsou vždycky nejhlasitější a umí se pochválit a prodat. Ti, kteří pracují léta a něco už dokázali, jsou pěkně zticha.

Možná i proto my ženy tak urputně sledujeme pokleslé seriály, abychom si opět a znovu dokazovaly, že láska je mocná čarodějka, sedí-li panenka v koutě, najde ji princ, dobro je odměňováno a spravedlnost vždycky zvítězí. Protože v životě to tak, bohužel, není. Skromný v koutě zůstane, zasypan prací a neodměněn, ten nejhodnější a nejspolehlivější v rodině je obtěžkán tolika úkoly, že ve chvíli, kdy se konečně zhroutl, je zavalen oprávněnou kritikou ostatních... Lichotíme těm neposlušným a líným, abychom je motivovali a na pracovitě obětavce koukáme spatra, ještě je čas, však my tě jednou pochválíme!

No nic, život je prostě takový a možná, že to tak má být. Zůstaneme prostě u plytkých televizních seriálů (koneckonců, u jakého televizního programu asi tak máme žehlit?) a smíříme se s tím, že dokonalost do opravdového života nepatří. A možná občas zkusme do rodinného i společenského života vnést zdravý rozum. Třeba zjistíme, že jak puberták, tak senilní děda mají svůj díl pravdy, možná i moudrosti... a že matka sice nezvládá své přechodové hormony, ale přesto je natolik výkonná a při smyslech, že vaří jako pánbůh a na její vyhlášené nedělní obědy se nenápadně schází celá rodina. A její často pronášená »moudra« chut' domácí bábovky kupodivu nekazí...

Ilustrace: Tomáš Jára

Pohlednice k Velikonocům a další dárky: www.anezka-tyncz.cz

✧ SPOLEČENSKÁ KRONIKA ✧

BLAHOPŘÁNÍ

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci dubnu 2009 oslaví významná výročí

Hájek Karel	Hluboká	92 let
Dobiášová Terezie	Hluboká	90 let
Kabele Jiří	Hluboká	85 let
Samcová Božena	Hluboká	85 let
Šantorová Marie	Hluboká	85 let
Smrž Jiří	Hluboká	75 let
Šenbauer Jiří	Hluboká	75 let
Cinklová Hedvika	Hluboká	75 let
Mašková Jaroslava	Hluboká	75 let
Sedláčková Emila	Kostelec	75 let

V měsíci dubnu oslaví 50 let společného života »Zlatou svatbu« manželé

Ivan a Marie Janoušovi z Hluboké nad Vltavou

Vladimír a Zdeňka Lopatkoví z Kostelce

Emil a Marie Gabriškoví z Hluboké nad Vltavou

Do dalších let přejeme dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Narodili se

Jiří Růžička	Hluboká
Magdaléna	
Kuchejdová	Hluboká

Opustili nás

Ladislav Chvátal	Hluboká
Michaela Kubíková	Hluboká
Růžena Kondrátová	Hluboká

Psí miláčky

V poslední době je velká móda si pořídit psa. Nejmodernější jsou velká plemena. Pes je miláčkem rodiny, hlavně dětí a u někoho módním doplňkem.

S chovem psů ale souvisí také povinnosti majitele. Před pořízením psa je nutné se zamyslet. Není to věc, kterou můžeme po omrzení odložit. Je to živý tvor, který potřebuje náš čas. Není přece možné, aby majitel ráno psa vypustil před dům a čekal v noční košili, až si pes odbude

svou potřebu. Jsou přece pravidla slušného chování, ohleduplnosti k ostatním občanům a také pravidla hygieny. Proč mají na lenost, pohodlnost a nezodpovědnost doplácet ostatní?

Pes si po sobě neuklidí. Je to povinnost majitele – páníčka.

Nemusíte uklízet po cizích psech, ale když si každý uklidí po tom svém psovi, bude naše město bez psích výkalů. V současné době je situace dost ořesná.

Každý chovatel psa má možnost si vyzvednout na radnici igelitové sáčky. A to zdarma! Ti, kteří to dělají, by se dali spočítat na prstech dvou rukou. I ve městě je několik schránek se sáčky na psí exkrementy.

Nečekejte prosím, až vás někdo upozorní a sami uklízejte po svých psech a udržujte tak čistotu našeho města.

Městský úřad

Jak se žije vozíčkářům a oberlencům na Hluboké

Díky, pane starosto, díky páni radní, chodníky jsou opatřeny nájezdy, ve zdravotním středisku je výtah, obchody se schody mají tlačítka k přivolání obsluhy. Na Městský úřad máme bezbariérový přístup. Teď ještě přesvědčit krajský úřad, aby v AJG spolufinancoval výtahovou plošinu do kočárovny, kde je pokračování expozice gotiky, a do Holanděanů. Hlavně ale k témuž přesvědčit Národní památkový ústav – tomu patří zámek včetně jízdního, tedy aby to odsouhlasil a nechal zařídit, včetně opravy osobního výtahu na zámku (kabina i šachta tam jsou, jenom opravit stroje a z výtahové šachty odstranit tam nepatřící kabely a suchovody.)

Uvědomuji si, že náklady budou značné, ale snad by pomohl již zmíněný KÚ a snad i někteří další dárci, např. páni majitelé hotelů a restaurací, majitelé golfového klubu nebo Rotary klub. Ten by možná mohl opatřit pro AJG i na zámek vždy alespoň jeden invalidní vozík (mají je k dispozici pro oberlence např. v kunsthistorickém muzeu ve Vídni). Málem bych zapomněl na SZM Praha a jeho expozici »lovectví, lesnictví, rybníkářství a rybolov v Čechách« na zámku Ohrada. Tam by tu plošinu pro vozíčkáře potřebovali také, i ty invalidní vozíky. Na obou zámcích je totiž po vstupu do patra všude bezbariérový přístup. Také se moc přimlouvám za WC pro vozíčkáře na obou památkových objektech. Co by myslím uvítali nejen vozíčkáři, ale i ostatní návštěvníci, by byl provoz nízkopodlažního mikrobusu (viz Vídeň, Assisi) který by je dopravil nejen na zámek, ale i na Ohradu, mohl by jezdit v určitém taktovém plánu. Nebo by mohl někdo zřídit půjčovnu člunů s elektromotory (viz Hallstadt) na Muckém rybníku, ach, ten krásný pohled z hladiny rybníka na zámek, který až dosud znají jenom lovci kachen! Nebo minivláček na kolech, který by vozil návštěvníky po ZOO u zámku Ohrada. Mají ho v pražské zoo. Nebo, ale to už jsou vážně vzdušné zámky – i když při iniciativách pana starosty a pánů radních pánů podnikatelů – kdo ví, čeho se ještě dočkáme – představte si minivláček na kolech, takový, co jezdí po areálu Schönbun ve Vídni, který by jel po trase od AJG, přes zámecký park k Parkhotelu a pak dále po hrázi Muckého rybníka na Ohradu...

Byla by to senze!

MaJ

Koupím byt 3+1 nebo 4+1 v Hluboké nad Vltavou. Spěchá.
Mobil 720 517 648 (prosím volat každý den po 18 hodině).
Děkuji.

Lidová knihovna Bavorovice informuje

Za prvé – oznamujeme všem čtenářům a ostatním občanům Bavorovic, že dne 11. března 2009 byla počítačová sestava v knihovně připojena k internetové síti. Tímto se dává možnost všem občanům Bavorovic využívat tuto informační technologii. Počítač je do doby přestavby stále umístěn v prostoru knihovny a je jej možno používat v čase otevírací doby knihovny, to je každou středu od 17.30 do 19.30 hod.

Za druhé – upozorňujeme čtenáře, že naše knihovna rozšířila díky dárčům svůj knižní fond – a to:

v roce 2008 (dárce p. Volf, pí. Išková, pí. Suchá) o 32 knih,
v roce 2009 (dárce p. Kolář Lišov) o 149 knih.

Z toho je: 39 knih detektivního žánru,
44 knih naučné literatury, ostatní je
beletrie – romány historické i ze
současnosti.

Zveme proto všechny k návštěvě
lidové knihovny v Bavorovicích, jak
k využití internetové sítě pro získání
potřebných informací, tak
k seznámení s novými knihami pro
hezké prožití volných chvil při četbě
krásných knih. **knihovník**

Apropó – pomník

Osobám, které se zasloužily o rozvoj města, se vždy stavěly pomníky. Proto jsem uvítal, když jsem se dozvěděl, že rada města Hluboká nad Vltavou se rozhodla postavit pomník Jeho jasnosti Janu Adolfovi (II.) Knížeti Schwarzenbergovi.

Ale pozor!

Jak říkají Francouzi »Chercher la femme!« Za vším hledej ženu! No, a to v plné míře platí i v případě poslední přestavby hlubockého zámku. Ano, byla to žena, kněžna Eleonora, manželka Jana Adolfa II., rozená z Lichtensteinu. Ta přemluvila svého muže, poté, co ho v roce 1838 doprovázela na jeho diplomatické misi do Velké Británie, aby si na místě starého, potřebám reprezentace již zcela nevyhovujícího barokního zámku, nechali postavit zámek nový, zcela ve slohu reprezentačních sídel britských šlechtických rodů. A její manžel se nechal přesvědčit.

Hned následujícího roku nechal v kanceláři vídeňského módního architekta Franze Beera vypracovat plány pro stavbu zámku, který svým exteriérem i interiérem spolu s krajinářskými úpravami v okolí evokoval britské prostředí.

A tak bych se moc přimlouval za to, aby byl postaven pomník kněžně Eleonore, která byla pravou příčinou toho, že dnes na Hlubokou jezdí ročně tisíce návštěvníků. Už ho vidím, kněžna Eleonora, stojící na balkónu zámku, v ruce držící bílý šátek, kterým dá každou chvíli pokyn sloužícím, pohybujícím se po ploše bývalého Podskalského rybníka, aby se na tento její pokyn zastavili a na tom místě zasadili stromy, jejichž malebná seskupení dodnes obdivujeme na Podskalské louce, dnešním golfovém hřišti, které ostatně k image britského prostředí neodmyslitelně patří. (Musím vzdát na tomto místě díky těm, kdo se o přeměnu Podskalské louky na golfové hřiště zasloužili, především panu starostovi a pánům radním. Bravo!) Ale zpět k pomníku. Mohlo by to také být sousoší knížecích manželů.

Kníže a kněžna sedící na lavičce na vyhlídce v dolní zahradě, hledící s potěšením na dílo, které bylo realizováno na jejich popud našimi předky. Na té lavičce by mohlo být místo, zvoucí k přislednutí dnešní návštěvníky. Viděl jsem něco takového při návštěvě ve Vídni a Pasově. V každém případě nezapomínejme na ženy – naše inspirátorky a spolutvůrce našich minulých i současných děl, jimiž se vytvářejí památky pro budoucí generace.

Sláva, sláva, sláva vám, ó ženy!

MaJ

Masopust!!!

Nad dodržováním tradic Hroznějovické nepřestávají bdít.

Tentokrát se vydali ukončit masopust na Hlubokou nad Vltavou.

Cestou se zastavili v Poněšicích (také v lihovaru),
na radnici v Hluboké, v Domově důchodců či vinárně hotelu Záviš.
Snad i z fotek na vás dýchne příjemná atmosféra, která je provázela.

Tímto chtějí poděkovat všem, kteří je s úsměvem přijali
a nabídli občerstvení...

Bavorovičtí hasiči na exkurzi

Pokud by si někdo myslel, že zima je období, kdy hasiči pouze uspořádají Výroční valnou hromadu a až do prvních nácviků na soutěže klidně lenoší doma, mýlil by se.

Letos jsme se, kromě obvyklého vymýcení suchých stromů a údržby hasičské techniky, rozhodli navštívit zámek Vysoký Hrádek. Jestli někomu připadá, že neví, kde se nachází, pak zcela určitě zná Jadernou elektrárnu Temelín. Zámek Vysoký Hrádek je v její těsné blízkosti a v současnosti slouží jako Informační centrum Jaderné elektrárny Temelín. V historických interiérech Vysokého Hrádku jsou instalovány multimediální expozice jaderné energetiky a fyziky.

V Informačním centru je rovněž možné domluvit si návštěvu JE Temelín a my, hasiči, jsme samozřejmě projevíli zájem i o prohlídku hasičské techniky místního Hasičského záchranného sboru. Velice ochotně nám vyhověli a tak jsme se 31. ledna 2009 ráno v hojném počtu (21 osob) sešli a vyrazili směrem Temelín. Přestože jsme se dostavili o něco dříve, ihned se nás ujala průvodkyně Hanka Marečková a do krátké instruktáže o prohlídce nás rozdělila do 3 skupinek (do JE nesmí z bezpečnostních důvodů vstoupit více než 16 osob najednou). První skupina sledovala trojrozměrný film *Uskutečněná utopie* a 2 skupiny prošly za bezpečnostních opatření do elektrárny.

Jedna skupina s průvodkyní Amálkou Pavlovskou se odebrala do strojovny 1. výrobního bloku a druhá skupina se Šárkou Molnárovou šla navštívit naše kolegy – hasiče. S uznáním a možná i trochou závisť jsme procházeli vozovým parkem, kde nám každé auto otevřeli, ukázali

výbavu, vysvětlili, co se na který zásah používá, a odpovídali na naše otázky. Tady bychom mohli být o hodně déle, ale čas nás tlačil a druhá skupina už čekala za dveřmi. Rychle rozloučit a honem do strojovny. Silně se ochladilo a tak když jsme přešli dvůr, byli jsme rádi, že za námi klaply dveře. Celou cestu nám naše průvodkyně vysvětlovala systém chladících věží a trpělivě odpovídala na naše dotazy. Každá skupinka měla svou průvodkyni a – klobouk dolů – nenašla se otázka, na kterou by nedovedly odpovědět. Ve strojovně se nedalo moc mluvit – nebo spíš poslouchat, byl tam

velký hluk, ale cestou bylo dost času na vysvětlení a seznámení s výrobou elektrické energie řízenou jadernou štěpnou reakcí.

Po návratu do Informačního střediska jsme se sešli s první skupinou a než dokončila 3. skupina prohlídku elektrárny, shlédli jsme také my trojrozměrný film o Demokritových představách o atomu a o nynější přeměně jaderné energie v elektrinu. Samozřejmě, že jsme si všichni prohlédli a vyzkoušeli vystavené expozice. Zejména mlžná komora na delší dobu připoutala naši pozornost zařízením při rozpadu thoronu.

Krátko po poledni jsme se (proti všemu očekávání nesvětélkující) rozloučili a vydali na zpáteční cestu. Každému, kdo chce vědět něco víc o výrobě elektrické energie z jádra a o zajištění bezpečnosti elektrárny, můžeme návštěvu Vysokého Hrádku i JE Temelín doporučit.

SDH Bavorovice

Taranis

V Hluboké nad Vltavou působí celá řada občanských sdružení s rozmanitými cíli a aktivitami. S předsedou jednoho z nich, Jindřichem Petrem, jsme se sešli u kávy v jedné z hlubockých restaurací, abychom pohovořili o činnosti a směřování sdružení Taranis, o.s.

M.P. Mohl bys nám na začátek trochu přiblížil vaše sdružení?

J.P. Jistě, občanské sdružení Taranis, o.s. se sídlem v Hluboké nad Vltavou vzniklo v říjnu roku 2007 jako seskupení lidí se společnými zájmy a společnou snahou aktivně ovlivňovat veřejný život v rámci regionu, především v Hluboké nad Vltavou. V současné době má pět členů, jimiž jsou: JUDr. Bohuslav Petr ml., Jindřich Petr, Mgr. Martin Pokorný, Petr Suja a David Švamberk.

Naším cílem je sdružovat humanitně založené občany, kteří dbají o rozvoj občanské společnosti a naplňování humanitních ideálů tím, že se snaží pěstovat a rozvíjet kulturu, mezilidské vztahy a duchovní hodnoty vytvořené lidstvem v průběhu jeho historie, pečovat o všestranný rozvoj osobnosti a seberealizaci člověka, chránit přírodu a život ve všech jeho formách a pomáhat lidem v nouzi, sociálně slabým či diskriminovaným.

Proč jste zvolili název Taranis, co vůbec znamená to slovo?

Taranis byl jedním z trojice nejvyšších keltských bohů, byl bohem slunce a hromu. Přišlo nám příhodné spojení slunce jako symbolu nadčasových myšlenek a hodnot, které uznáváme, a hromu jakožto symbolu zacílené energie a tvůrčí aktivity, o níž usilujeme.

A samozřejmě, to jméno má pořádný zvuk.

Jaké konkrétní činnosti se věnuje sdružení v současné době?

Již od roku 2008 jsme správci a provozovateli nohejbalového a volejbalového hřiště v Zámostí, na němž pravidelně pořádáme nohejbalové turnaje. Hřiště je přístupné veřejnosti po celý rok. Letos v létě také chystáme již třetí ročník nohejbalového turnaje trojic o putovní pohár. Zájemci se mohou předběžně přihlásit již teď, avšak všem dáme znovu vědět dostatečnou dobu před turnajem prostřednictvím zpravodaje či plakátů. Dále spravujeme malou domácí knihovnu humanitně zaměřené literatury, do níž všechny srdečně zveme. Možnost návštěvy a zapůjčení knih je po předchozí domluvě. Do budoucna bychom chtěli svou činnost rozšířit o aktivní obnovu městské zeleně, které v souvislosti s výstavbou, kácením a přirozeným životním cyklem flóry ubývá.

Máme mnoho nápadů a projektů, ale narážíme na tradiční problémy nedostatku peněz a nezájmu ze strany veřejnosti a místních firem. Letos poprvé jsme obdrželi sponzorský dar, který pomohl posunout naše aktivity na vyšší úroveň, než by bylo více uvědomělých lidí se zájmem o řešení společných problémů. V horizontu jednoho až dvou let také připravujeme dvě knižní publikace o historii a současnosti našeho města. Nemohu však prozradit nic bližšího, abych nepokazil kouzlo překvapení.

Je vaše sdružení otevřené, může se na jeho chodu podílet i veřejnost?

Ano, členství může získat každý občan starší 15 let, který projeví zájem o činnost sdružení a vůli stát se členem. O aktivitách se zapojením veřejnosti vás určitě budeme předem informovat. Každý občan může také přijít s návrhem projektu, který, pokud bude souviset s naší činností, rádi podpoříme vlastní prací či finančně.

Chtěl bys ještě něco dodat na závěr?

Budeme vděční za Vaše nápady, podněty, rady, příspěvky věcné i finanční či jiné formy pomoci naší snaze. Můžete nás kontaktovat na e-mailové adrese taranis-hluboka@seznam.cz, případně si s námi domluvit osobní schůzku.

Památce Ladislava Chvátala

O sbormistr pěveckého sboru Závěš zemřel náhle 24. února 2009 ve věku 77 let

Za Ladislavem Chvátalem

Ladislav Chvátal patřil k lidem, které jsem, ač ne rodák z Hluboké, znal odjakživa. Moji praprarodiče Maršíků a pak dědeček s babičkou Budilů měli zahradu pod Rejdištěm a sousedili se zahradou Chvátalů. Kdo je rodák, ví, o čem mluvím. Na zahradě jsem každý rok trávil měsíc prázdnin a tak jsem »pana učitele Chvátala« znal opravdu od dětství. Skrz plot jsem trhal

Chvátalů maliny a občas nad plotem i nějakou hrušku. Měli výborné.

Když jsem se v roce 1991 přistěhoval na Hlubokou, zahrady byly pryč, Chvátalů dům na Rejdišti byl pryč a Rejdiště nakonec taky bylo pryč. Ze vzpomínek mi zbyl Láďa, jeho dvě hezké dcery a čtyři stromy, které zůstaly mezi paneláky. Pod těmito stromy mívali Chvátalů lavičku, na které po práci sedávali. A za těmito stromy měl děda vrata do zahrady.

Láďa tehdy zrovna zakládal pěvecký sbor »Závěš«. Členky sboru budou určitě psát o tom, jak se Závěšem cestovaly po světě či kolik stovek koncertů s Láďou v čele odpívaly. Čeho jsem si však na Závěši nejvíce vážil, bylo to, že se Láďovi krátce po roce 1989 podařilo dostat do souboru ženy z nejrůznějších společenských vrstev i politických názorů (či politické minulosti, chcete-li) a tyto dámy pod hlavičkou sborového zpěvu sjednotit. Láďa tím nesmírně přispěl k porozumění mezi ženami (a protože ženy vládnou rodinám, tak prostřednictvím žen i mezi rodinami) na Hluboké a pomohl vytvořit atmosféru spolupráce a přátelství. A za tuto obrovskou práci bude Ladislav Chvátal zapsán navždy v našich srdcích. Znal jsem »pana učitele Chvátala« celý život, ale přátelil jsem se s ním posledních osmnáct let. Jako každý, kdo ho znal, mohu říci, že Ladislav Chvátal byl opravdu hodný a dobrý člověk.

Čest jeho památce.

Tomáš Jirsa, starosta města

Poděkování sbormistru Ladislavu Chvátalovi

Dne 24. února 2009 dozněly poslední tóny životní symfonie pana Ladislava Chvátala, sbormistra ženského pěveckého souboru Závěš, v jehož čele stál více než čtvrt století.

Díky jeho mravenčí práci, houževnatosti, svědomitosti a obrovskému pracovnímu úsilí, rozdával pěvecký soubor svými písněmi, ať už to byly národní písně, koledy nebo kterýkoli jiný žánr, nezapomenutelné umělecké zážitky, radost a dobrou pohodu. Letitou tradicí se staly vánoční koncerty, které dokreslovaly sváteční náladu adventního období.

Pod vedením sbormistra, pana Ladislava Chvátala, pořádal ženský pěvecký soubor Závěš koncerty nejen v Hluboké nad Vltavou a v jejím okolí, ale i v partnerských městech v Německu, Rakousku a Švýcarsku, koncertoval rovněž v Trenčianských Teplicích na Slovensku a v Lurdech ve Francii.

Jeho životní symfonie však nebyla dohrána. Poslední akord zazněl příliš nečekaně. Přerušil sbormistrovu práci a nácvik dalších vystoupení.

Vážený pane sbormistře, chtěly bychom Ti poděkovat za Tvou trpělivost, obětavost, neúnavnou práci a muzikantské nadšení, jež přispívaly ke zvyšování umělecké úrovně ženského pěveckého sboru Závěš, který v naší zemi náleží k souborům s nejdelší tradicí a který pod Tvým vedením příkladně reprezentoval město Hluboká nad Vltavou nejen v naší republice, ale i v zahraničí.

**Za členky ženského pěveckého sboru Závěš
Mgr. Milena Horníková**

Opustil nás sbormistr – konec jedné etapy

Dne 24. února v časných ranních hodinách.

Okolo osmé hodiny nám s vyčerpáním výrazem v očích Maruška Peprná oznámila: »Děvčata, zemřel pan Chvátal«. Nikdo z nás tomu nechtěl uvěřit. Vždyť tady včera byl a kopíroval písničky pro náš jarní koncert. Všichni ho viděli. A dneska máme přece zkoušku sboru, jako každé úterý. Sdělovaly jsme to jedna druhé a zdálo se nám to jako hloupý vtíp.

Večer jsme se sešly na zkoušku. Přišla všechna děvčata. Ale bylo to jiné. Jako by to byli jiní lidé. Jindy plno smíchu, vyprávění a hukot jako v úle. Jedna mluvila přes druhou. A dnes hlavy skloněné a čekání, co bude dál. Občas jsme zvedly hlavu ke dveřím s přáním, že se otevrou a vejde Láďa, jako by se nic nestalo. Ale dveře byly zavřené a my plné smutku.

I Milenku Horníkovou to velmi zaskočilo, ale přesto se nás zeptala »Budeme zpívat?« A my měli jediné přání. Zazpívat našemu sbormistrovi písničku. On by si to jistě přál. A tak jsme zpívaly. Pro slzy jsme neviděly na noty, ale bylo to upřímné – a velmi smutné.

Moc jsme si přály zazpívat mu i v kostele při posledním rozloučení. Všichni, kdo ho znali, i náš sbor, se ptali, jestli mu budeme zpívat. Nebylo dne, aby se o to někdo nezajímal. Dopadlo to dobře a my dostaly příslib zazpívat. Byla to pro nás opravdu velká pocta.

Dne 5. března jsme se s Ladislavem Chvátalem rozloučily. Průvodem ve dvojicích s věncem krásných růží jsme přistupovaly k rakvi a vzdaly čest jeho památce.

Následoval obřad posledního rozloučení. V jeho průběhu nás varhaník vyzval ke zpěvu. Poslední, co jsme mohly a ze srdce chtěly pro Láďu udělat bylo, zazpívat mu. Zpívaly jsme skladbu *Tantum ergo*, kterou s námi nacvičil. Nevím, jestli jsme zpívaly na sto procent, ale určitě jsme zpívaly s úctou, pokorou a jen a jen pro něho. Vždyť hudba a sbor byly jeho svět.

Vyprovodily jsme ho ještě na hřbitov. Uplakané stejně jako celý tento den.

Ze hřbitova vedla naše cesta do restaurace hotelu Závěš. Nejednou tady s námi Láďa seděl. Zavzpomínaly jsme na něho, vyprávěly si zážitky, které jsme s ním prožily při koncertech i na dlouhých cestách do ciziny. Omluvily jsme se mu za občasnou neposlušnost a vzdor. Ale on nám nakonec vždycky odpustil. Jak řekla jedna z členek sboru: »Láďa byl člověk, který nás měl opravdu rád.«

Jarka Šindelářová

Svatby

S osobností Ladislava Chvátala se setkávali více než 35 let také svatebčané, kteří přišli doprovodit snoubence k oltáři – a to jak k tomu pravému církevnímu v kostele, tak i k tomu »civilnímu« – ke stolu oddávajícího – v obřadní síni na zámku Hluboká.

Jako varhaník zde hudbou dokresloval svatební obřady a přispíval tím k jejich důstojnému průběhu. I v současné době se k němu často hlásili bývalí snoubenci, kteří nyní do obřadní síně doprovázejí ke svatebnímu obřadu své děti či vnoučata a pamatují si ho ještě z doby, kdy sami uzavírali v našem městě sňatek a on jim při něm hrál na varhany.

Dne 24. února 2009 náhle a navždy opustil »svatební tým« naší radnice jeden z jeho »skalních« členů.

Martina Bártová

Německo, Neustadt/Aisch, v únoru 2009

Vážená a milá děvčata ze Závěš,

jsem velice zarmoucení ztrátou Vašeho sbormistra pana Ladislava Chvátala. S panem Chvátalem neodchází jen jeho hudba – komponování a dirigování, ale i kus dobrého starého češství, takový ten poctivý přístup k práci. Unikátní byly jeho vzletné články, nejen do Zpravodaje, krásné byly i jeho dopisy.

Děkuji osudu, že jsem pana Chvátala mohla osobně poznat. Zůstává dále v našich srdcích, ať je nám útěchou, že jsme ho měli. Jeho činnost a Vaše četná vystoupení napomohly k poznání a prohloubení našich partnerských vztahů, za které Vám mnohokrát děkuji. Pod jeho dlouholetou aktivní prací jste se dopracovaly k profesionalitě. Nejen v Neustadtu/Aisch máte mnoho příznivců, kteří se na Vás moc těší.

Váшему sboru přeji, aby se s touto velkou ztrátou brzy vyrovnal a dále úspěšně pokračoval ve svém aktivním působení. A to určitě také podle přání Vašeho milého Ládi.

Na další naše setkání se těší a s pozdravem zůstává **Jarka Koydlová**

Vzpomínka spolužáka třídy IV. D. Reálného gymnázia v Českých Budějovicích. Vlastně jen náhodou jsem se dozvěděla, že můj strýc s panem Ladislavem Chvátalem studoval na gymnáziu ve

stejně třídě... a že se pravidelně vídali na každoročních abiturientských setkáních. Ty však museli kdysi za totality ukončit, kdosi tehdy upozornil STB, že na těchto schůzkách se bývalí studenti nevyjadřují zrovna pozitivně o stávajícím státním zřízení.. Bývalí spolužáci byli dost nepříjemně vyšetřováni a vyslýcháni ...

Můj strýc vzpomíná: ... A tak jsme mohli jen litovat, že komunistická státní bezpečnost svým zásahem v 70 normalizačních letech potlačila až do listopadu 1989 naše oblíbené abiturientské schůzky. Po jejich obnovení jsme se zpětně o sobě teprve dovídali podrobnosti z let, kdy jsme se neviděli. Dozvěděli jsme se i o vynikající muzikologické aktivitě našeho spolužáka Ládi Chvátala. Byl vždycky velmi skromný, tichý, nenápadný, dřív ve škole, pak i v dospělosti, nijak se nechlubil, že má tak krásného koníčka... Škoda, že letošní třídní schůzka proběhne jen ve vzpomínce na dalšího spolužáka, který opustil naše řady.

Alena Růžicková

KOSMETIKA VITALIS

Marie Kovářová

Masarykova 971, Hluboká nad Vltavou, Tel.: 607 505 205, e-mail: kovarovam@email.cz www.kosmetikavitalis.webnode.cz

Svět znovu objevuje jednu z nejpříjemnějších, nejluxusnějších masáží. A záračné teplo kamenů je stále oblíbenější.

Masáž lávovými kameny je výbornou relaxací. Horké kameny dokonale prohřejí, pomáhají odstraňovat nervozitu, stres, nespavost a další vaše problémy, jestli pracujete pod tlakem. Na fyzické úrovni pomáhá teplo z kamenů uvolňovat ztuhlé svaly, bloky, křeče. Uleví od bolesti v kloubech, reguluje trávení a zrychluje metabolismus. Odplavuje škodlivé látky z tkání, napomáhá ke správné funkci lymfatického systému.

Účinky jsou i po stránce kosmetické. Přírodní oleje regenerují, hydratují pleť, teplo otevře póry. Blahodárným vlivem na lymfatický systém, působí lávové kameny proti celulitidě.

Lávové kameny jsou tmavě šedé, po použití kokosového oleje krásně lesklé, černé a hladké. K masáží jsou lávové kameny vhodné jednak kvůli tomu, že dlouho drží teplo, jednak pro svoje léčivé vyzařování – mají vysokou energetickou vibraci. Kameny se nahřívají ve vodní lázni, ve speciální nádobě, která zajišťuje stálou teplotu. Ta se pohybuje mezi 45 – 55°C.

Pocity, které se dostaví po Hot Stones, jsou příjemné. Dostaví se celkové uvolnění a duševní pohoda, může i ospalost. Hlavně dochází k intenzivní regeneraci Vašeho těla. Po masáži se budete cítit skvěle. Kdy nedoporučuji Hot Stones – kontraindikace: – hned po jídle – při nádorovém onemocnění – při celkovém infekčním onemocnění, při horečkách, nachlazeních apod. – při menstruaci a v těhotenství.

Masáž celého těla se nedoporučuje: – problémy s tlakem – při cukrovce při epilepsii – při onemocnění srdce.

Můžeme masáž rozdělit na víc částí. Je vhodné konzultovat rizika masáže s lékařem.

Při masáži se vynechávají tato místa: pohlavní orgány, poranění, modřiny, spáleniny, vyrážky, kožní problémy, velká mateřská znaménka křečové žíly. Důležité je dostatečný přísun tekutin, nejlépe neperlivé vody nebo zeleného čaje, po masáži se vyhněte kávě a alkoholu.

Při masáži používám extra panenský, přírodní, kokosový olej ze souostroví Fiji. V sobě skrývá tradiční recept na krásu. Tento olej je jedním z nejbezpečnějších a nejefektivnějších hydratačních produktů přírody, neboť je lisovaný za studena, čímž si uchová vysoký obsah přírodních antioxidantů v podobě vitamínů A, C a E. Podporuje buněčnou výměnu. Vysoce regeneruje pleť.

Při masáži si vyberete podle svého přání vůni: Přírodní aroma (kokos). Vodní meloun. Ananas. Karambola. Mango. Bílý zázvor.

Hot Stones nabídka masáží: Masáž celého těla s obličejem. Masáž celého těla bez obličeje. Obličej, dekolt, šíje, ruce. Záda, šíje, dekolt. Záda, zadní nohy.

Prodej dárkových poukázek na masáž s lávovými kameny.

Rádi byste jinou kombinaci podle svého přání? Pokud budu moci, nebude problém Vám vyhovět.

V dubnu při masáži celého těla masáž obličeje zdarma.

**Dovolují si Vás pozvat na přednášku
o KINEZIOLOGII ONE BRAIN,
která se koná 23. dubna
od 18.00 hodin
v HOTELU ZÁVIŠ**

Co je One Brain (Jednotný mozek)?

Metoda vychází z poznatků o mozku jako biologickém počítači, který koordinuje činnost tělesných projevů i funkcí a zaznamenává veškeré údaje do naší paměti. Přes propojení svalů s mozkem je možné se k těmto údajům dostat, za plné účasti člověka pochopit příčinu problémů projevujících se v současnosti a v konečném důsledku je vyloučit. Předpokládá se, že když má jedinec jakýkoliv problém, jde o špatnou komunikaci mezi levou a pravou mozkovou hemisférou. Byl způsoben strachem, bolestí nebo strachem z bolesti.

Tento blok je možno jednoduchými korekcemi odstranit a znovu nastolit Jednotný mozek.

Jak probíhá sezení s klientem?

Proces je založen na testování svalové reakce, kterou tělo reaguje na podnět. Jemným tlakem na natažené ruce klienta dostává terapeut zpětnou biologickou vazbu – odpověď. Negativní emoce sval oslabuje, pozitivní zpevňuje. Touto cestou lze získat veškeré potřebné informace. Vhodnými technikami nebo cvičením lze energetický blok rychle, jemně a účinně odstranit. Terapeut pomůže klientovi, aby byl po odblokování schopen používat celý svůj potenciál dostane-li se znovu do podobné stresové situace. Již nereagujeme jako dříve na základě minulé zkušenosti, nejsme uvězněni v minulosti, držíme se starých ničících a neúspěšných modelů chování. Jednáme nyní na základě svobodné VOLBY a napravujeme všechny fyzické a psychické problémy, které jsme až dosud měli.

Zajímají Vás bližší informace o této metodě? Jaké jsou možnosti využití? Komu tato metoda pomohla? Chtěli byste vidět, jak odblokování probíhá?

Ráda Vám na Vaše dotazy odpovím i názorně předvedu, jak odblokování probíhá.
Těším se na Vaši návštěvu Petra Rusňáková
tel.721 378 510 , 724 535 021

O Pronajmu zahrady Hluboká nad Vltavou - Zámostí, pravý břeh, přímo u Vltavy. Cena 4.000 Kč ročně. Info ☎ 774 293 552

O Nabízíme zajímavou práci jako doplněk k zaměstnání. Jen osobní schůzkou poznáte výhody a šanci dobře si přivydělávat, volejte 775 731 737 po – pá 9.00 - 11.00.

O Pronajmu byt v Hluboké nad Vltavou na Masarykově třídě. Zděný, 3. patro. Mobil: 607 505 205

*Krásné jaro,
požehnané
Velikonoce
modré nebe nad
námi a modré
ovečky
kolem nás...*

*Obrazek
od Tomáše Járy*

Ve dnech 9. – 13. dubna
Velikonoční menu

*Těší se na Vás
kolektiv hotelu Záviš*

Relax Centrum

Nově otevřené relaxační zařízení je součástí areálu
Sporthotel Barborka v Zámostí.

Najdete zde absolutní soukromí
pro Váš osobní odpočinek,
či netradiční exotický prostor pro pravidelné schůzky
s uzavřenou skupinou přátel.

K dispozici je v relaxačním centru vířivka, horký kámen,
sauna a zimní zahrada s palmami a lehkýky.

Rezervaci si můžete zajistit na tel. čísle: 387 965 411

**Městská charita České Budějovice rozšiřuje poskytování
svých služeb pro občany z Hluboké nad Vltavou**

– péči o hygienu, nákupy a úklidy pro seniory a osoby upoutané
na lůžko v jejich domácnostech.

Náběr nových klientů na tel: 385 520 132, 731 604 194. Více
informací o našich službách najdete v příštím čísle zpravodaje.

ROB k.s.

**prodej a servis čerpací i zahradní techniky
nabízí**

čerpadla :

- domácí vodárny
- kalová čerpadla
- čerpadla do vrtů
- benzinová čerpadla
- fontánová čerpadla
- pískové filtrace
- tlakové stanice
- ruční pumpy

zahradní technika :

- benzinové sekačky
- elektrické sekačky
- zahradní traktory
- křovinořezy
- travní frézy
- strunové sekačky
- drtiče zahradního odpadu
- motorové pily

ROB k.s. Riegrova 71, 370 01 Č. Budějovice, prodejna 387 949 316
prac.doba 7–17 hod od 1.5. i v sobotu 9– 11 hod www.robks.cz
info @robks. cz

Stolní maňáskové divadlo
z chráněných dílen Domova sv.Anežky

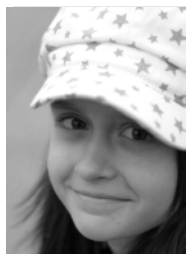
Dřevěná přepravní truhlička 20 x 60 x 20 cm
s vysouvacím vikem pro sestavení scény
Skládací scéna ze dřeva a tkané textilie
Sada 5 originálních maňásků, výška 30 cm
Cena: 2 500 Kč s DPH

Další maňásky v ceně 350 Kč/s s DPH, dle Vašeho přání
a návrhu si můžete objednat na níže uvedených kontaktech.

Objednávky a informace:
Čhrovice 30, 375 01 Týn nad Vltavou
Tel./fax: + 420 385 724 007, 604 270 725
obchod@anezka-tyn.cz, www.anezka-tyn.cz

již 10 let s vámi

Odběrem výrobků z našich chráněných dílen můžete tzv. náhradním plněním splnit povinnost zaměstnávat povinný podíl osob se zdravotním postižením dle zákona o zaměstnanosti.

Markétka s houslemi aneb paní profesorce s láskou

Proč vznikl tento rozhovor? Protože 1. místo v soutěži **Talent Jihočeského kraje 2008** v kategorii Umělecké – hudební do 15 let, získala na základě loňských úspěchů v houslových soutěžích 11. února 2009 devítiletá **Markéta Kazdová z Hluboké nad Vltavou**.

Markéta se narodila 9.11.1999, od svých 4 let bydlí na Hluboké a od svých 6 let se věnuje hře na housle pod vedením učitelky Mgr. Tuuly Sivuly – Vacek. Když se zamyslíte nad počtem devítek a jedniček v datu Markétčina narození, jistě vás napadne, že čistě z numerologického hlediska je a zřejmě ještě bude tahle holčička velice zajímavá osobnost.

A když se zamyslíte nad jménem paní učitelky – možná vám připadne zvláštní. Je to proto, že Mgr. Tuula Sivula – Vacek se narodila ve Finsku. Absolvovala Akademii J. Sibelia v Helsinkách. Na pozvání Pragokoncertu hrála s úspěchem na hudebním festivalu Talentinum. Dnes se věnuje pedagogické činnosti, kde kromě českých vlivů přijímá i moderní aspekty mezinárodní pedagogiky, Suzuki Violin School nebo Colourstrings, z nichž vyvinula vlastní směr.

Ve Finsku vyučovala na uměleckých školách v Oulu (konzervatoř) a Vaase (Institut Toivo Kuuly).

V posledních letech působí v ZUŠ B. Jeremiáše a na konzervatoři v Českých Budějovicích.

A také jezdí vyučovat děti na Hlubokou. Řada jejích žáků vyhrála národní soutěže jak v rodné zemi, tak v zahraničí.

Její dcera i syn se rovněž věnují hře na housle.

Povídali jsme si s Markétou, její maminkou, i paní učitelkou.

Mám doma na zdi pověšené housle po dědečkovi, a mám k nim i hezký příběh z jeho dětství. Když byl malý kluk, tolik toužil po housličkách, že jednou napodobil maminičino písmo a na papírek, co má tatínek přivést z města, napsal: Kup Frantičkovi ty housle. A tatínek je opravdu koupil a můj dědeček na ně celý život svátečně a jako samouk hrál...

Kdo přivedl k housličkám Markétu?

Mamka, říká Markéta. A maminka potvrzuje, že na housle hraje také manžel a že se jednou k Tuule přišly s Markétkou podívat do hodiny... Markétka v té době hrála na flétničku, celkem úspěšně, ale housle se jí zalíbily. Půl roku hrála na oba nástroje, až pak bylo jasné, že housle jí baví víc. Protože poctivě cvičit na dva nástroje se nedá, dostala z hudební školy půjčené malé housličky a hraje...

Má talent? Šlo jí to hned od začátku?

Má, šla nahoru jako raketa, říká Tuula. Ono to hodně povzbudí, když vám to dobře jde a navíc u nás větší děti táhnou svým příkladem nahoru menší děti, protože hrajeme také ve společném orchestru a děti slyší a vidí výsledky a hru těch pokročilejších. Vystupujeme dohromady, hrají všichni, i ti začínající, hrají skvěle a nějaká drobnost nebo nesrovnalost se v tom velkém počtu dětí ztratí. Housličky čtyřletého houslisty zanikají v »monumentalitu« orchestru, ale přesto jsou součástí hudby nás všech, všichni hrají spolu a mají z toho dobrý pocit.

Jak u vás probíhá hodina houslí?

Tuula: Já vždycky zaměstnávám celou rodinu svého žáka. Dostanou skladbu nahranou na CD, aby podle ní cvičili doma. Markétina maminka hraje na klavír, to je obrovská výhoda, že nemusíme čekat na doprovod, takže jsou s Markétou sešrané, a žačka si zvykne od začátku na celou skladbu, což je vynikající.

Čím se začíná u houslí? Používám metodu suzuki, což je v hudbě podobné, jako se učí mateřština – podle poslechu se naučíme skladby. Sice máme i barevné noty, abychom si moc nemuseli zatěžovat hlavu, ale třeba Markétce to šlo velmi rychle a noty uměla brzy, takže jsme barvy rychle opustili. Stejně mám ale nejraději nahrávky na CD, pro děti je to kontrola dokonalosti, hned mají představu, jak to zahráné

má vypadat. A jak jsem říkala, mám ráda souhru všech mých žáků, nehrají dlouho sami, vystupujeme společně, děti hrají a vystupují každý týden, což je velká výhoda pro soutěže. Loni jsme byli například na celostátní soutěži Plzeňské housličky (soutěž pro nejmenší děti od 4 do 12 let), kde se Markéta umístila na absolutním 1. místě. Také jsme se zúčastnili soutěže The Prague Junior Note, která se koná jen jednou za 4 roky, Markéta se umístila na 3. místě.

Máš na soutěžích velkou trému?

Nebojím se, vrtí Markéta hlavou.

Tuula: Maminka má trému, já to prožívám jako učitelka, ale ona je od malička zvyklá vystupovat. Soubory, kde se vystupuje pravidelně, mají to plus, že se děti nebojí hrát na veřejnosti ani na soutěžích, jsou na to zvyklé. Tradiční školy, kde děti hrají dlouho samy, cvičí jednotlivě doma nebo ve škole a dostanou se na pódium jednou za půl roku, nebo jen jednou za rok – to bývá pro dítě hrůza a tréma. Takže my si zahrajeme každý týden jednak společně se všemi dohromady, těší je to, ale na vystoupeních také chtějí hrát sóla. Porovnála bych to třeba se

sportovci, je totiž rozdíl vydat ze sebe dokonale výkon na domácím stadionu nebo na cizím a před televizní kamerou, není jednoduché dostat se na špičková místa v konkurenci, stresu... Proto trénujeme vystupování na veřejnosti, aby to všechno pro nás bylo normální, obvyklé, aby nás to nevyvedlo z míry... aby to děti braly jako součást života a ne jako něco výjimečného.

Stane se, že někdo housle fyzicky nezvládne? Jsou podmínkou třeba dlouhé uvolněné prsty jako měl prý Paganini?

Já si nevybírám podle toho, jestli má někdo dlouhé prsty nebo ne. Ono se pak v praxi uvidí, jestli správně vnímá zvuk, jakou má intonaci, hudební sluch je důležitý. Aby to prostě nebylo trápení člověka nebo houslí. Samozřejmě jsou rozdíly v dětech, Markéta je šikovná také motoricky, má výbornou paměť, přijde s naučenou skladbou už na druhou hodinu, je to výjimečný talent.

Říká se, že lidé, co mají hudební sluch, se líp učí jazykům ... a vy mluvíte česky krásně.

Už jsem v Čechách deset let, manžel je Čech, je to pro mne už druhý mateřský jazyk. Finové jsou

malý národ, my si jen s jednou řečí nevystačíme, já mluvím ještě švédsky, anglicky a německy.

Pozná hudebně nadaný člověk sám, na co mu půjde hraní nejlépe?

Nemusí to být vždycky jasné. Houslisté bývají vyhraněné typy, většinou ví od začátku, že touží hrát na housle. Jsou ale lidé, kteří hru pak motoricky nezvládnou, kteří ode mne odejdou na violoncello, kytaru, nebo i na úplně jiný nástroj. Prostě je nasměruji jinam, když poznám, že by to bylo spíš trápení. To nechci připustit, myslím, že zábava u hraní musí být.

Housle jsou krásný nástroj a také se v nich národy hodně poznají. Maďaři hrají temperamentně, cikáni předvedou i ptačí švitoření, Češi a housličky k sobě také patří. Na housle se dají zahrát neuvěřitelné věci...

Opravdu, rumunské, maďarské, polské, židovské skladby jsou krásné, různé národy pojmají hru na housle různě, proto chci, aby si každý mohl vybrat nějakou svoji hudbu. Proto máme repertoár tak široký, vážný i lehký, zábavný, i odpočinkový... skladby z celého světa. Každý můj houslista si najde nějaký svůj žánr..

Děti si sami vybírají skladby z CD, protože každého baví něco jiného, někdo má radši rychlé skladby, někdo pomalé, každý si vybere a sestaví vlastní program... Mám děti, které se soustředily jenom na irskou hudbu a říkají, že už nic jiného nepotřebují, prosím, to už je jejich volba.

Co se líbí Markétě?

Markéta jmenuje skladby, které hraje na soutěžích: *Irské písníčky, Skotské zvony, Fantom Opery, Concertino...* Podle paní učitelky má v oblíbě rychlejší skladby.

Kolik skladeb za rok obsáhne devítileté dítě? To se nedá přesně určit. Samozřejmě pár hlavních skladeb musí být nacvičených do detailu, protože s nimi vystupuje na soutěžích, patří k nim i vrcholná skladba od Nicola Paganiniho, s ní pojedeme i na Slovensko na mezinárodní soutěž. Ale pak máme hodně odpočinkových skladeb, které hraje, abychom se neotrávili nekonečným opakováním jedné skladby. A i těm hlavním skladbám z repertoáru prospěje si občas od nich trochu odpočinout. Nesmíme se psychicky otrávit...

To je dobrá paní učitelka, která myslí především na radost dítěte ze hry!

Maminka: Myslím, že to tak má být, my nemáme ambice, aby Markéta byla profesionální houslistka, aby kvůli úspěchu cvičila pět šest hodin denně. To už pak není dětství. Nám jde o to, aby ji to bavilo, aby měla housle jako koníček... Možná se za dva tři roky sama rozhodne, že se hře bude věnovat na konzervatoři a pak tomu začne věnovat větší úsilí.

Markéta chodí i na jiné kroužky, říká, že ve škole ji baví český jazyk, výtvarka a keramika, chodí na plavání, protože přece jen hra na housle je náročná i fyzicky a tak je dobré, aby ji vyrovnávala sportem. A moc by si přála pejska.

Na jaké housle Markétka hraje?

Tuula: Jsou různé velikosti houslí, nejmenší, které v hudební škole máme k zapůjčení, jsou osminkové, ale existují i šestnáctinky, to je tak pro tříleté děti a už také byli zájemci o tak malé housličky...

Pak jsou čtvrté, půlky, tříčtvrté a celé. Markéta už hraje na tříčtvrtky, je poměrně veliká. Má dobrý nástroj, pár kvalitních nástrojů k zapůjčení máme. Protože je otázka, zda kupovat housle pro dítě, o kterém ještě netušíme, jestli se hře na housle skutečně bude věnovat. To, že si je může půjčit, je výhoda, housle jsou drahé. Najít dobrý nástroj není jednoduché, to je také umění.

Ano, housle se pořád ještě vyrábějí v Čechách, v Lubech, pak jsou různé houslařské tradiční rodiny, tam, kde je tradice, bývá spolehlutí, že nástroj bude dobrý. Housle se vyrábějí třeba v Koreji, jsou levnější, ale méně kvalitní. Za dobré housle určitě zaplatíte kolem 50 000 Kč, je to velká investice, ale jde o to, aby neměly omezenou škálu barvy zvuku, měly by se tam najít tóny basy i tón švitoření ptáčeků, aby to byly opravdu kvalitní housličky s velkým rozsahem.

Na jaké housle hrajete vy?

Tuula: Já hraju na italské housle. Nedá se přesně určit, zdali je to originál nebo kopie, nálepky v nich mohou být od výrobce, ale také třeba mohou být převzaty z jiných houslí. Mně velmi vyhovují. Jsou staré tak 200 let a podle zvuku a kvality tónu jsou to dobré housle.

Ano, housle můžou být velmi staré! Když kupujete staré housle, musíte být opravdu znalec, mohou mít různé skryté vady. Třeba škvíry ve dřevě... Tady v Čechách je hodně vlhkosti vzduchu, ale u nás na severu jsme museli hodně opravovat, protože mrazy houslím nesvědčí... dřevo praská. Takže doporučuji i koupit nové housle, investice do nového nástroje je dobrá věc, to není jako auta, které časem ztrácí na hodnotě. Když jsou housle kvalitní, za pár let se ještě zhodnotí. Jsou nástroje, které ztrácí časem tón, ale proto se nakupuje u kvalitních houslařů, kde je tradice zárukou kvality.

Z jakého dřeva se housle vyrábí? Z javoru, smrku, součástí houslí jsou z ebenového dřeva.

Možná by vaše housličky po dědovi ještě dobře hrály. Určitě spousta lidí najde doma na půdě housle po babičce, strýčkovi... Taky není nikdy pozdě začít hrát... Já mám žáky maminky a tatínky, přijdou s dětmi, líbí se jim to a začnou pak také hrát. Je to mnohem lepší, když si v rodině zahrajete všichni... to společné hraní v rodině je nejhezčí!

Kdo je tvůj vzor, Markétó? Na jaké koncerty chodíš?

Paní učitelka hlavně, vydechne Markéta. A to přesto, že byla na koncertu Pavla Šporcla. Což je krásné, ale paní učitelka myslí, že vzorem jsou i starší kamarádky, třeba Lenka Němcová je dobrý vzor, spolužačka, půjde teď na konzervatoř. Děti jsou při hře často v kontaktu a vidí se vzájemně, soutěží spolu a možná je lepším vzorem někdo, koho vidíte častěji a cítíte jeho úsilí, než vidět jednou za čas koncert houslového virtuosa. S Lenkou Markéta každý víkend cvičí, podotýká maminka. I když sedím na každé hodině, jsou už věci, se kterými Markétě poradit nedokážu, zato Lenka ano.

Rodiče jsou přítomni na každé hodině?

To je také jedna věc, bez které já s dětmi nepracuji. Musí tam být rodič, nebo babička nebo kdokoli z rodiny, kdo se postará, aby dítě doma vědělo, co cvičit. Dítě si doma už neuvědomí, co jsme všechno dělaly. Víc očí víc vidí, víc uší víc slyší. A tak hudebně vzdělávám celé rodiny. Rodiče sami také lépe vidí pokrok dětí v hodinách, mají srovnání s ostatními žáky a snadněji se pak rozhodnou, ano, mé dítě si zahraje v orchestru, ale na sólovou hru nemá a nebudu ho do ní zbytečně nutit. Nebo půjdu nad rámec, je nadané a chci ho nechat hrát sólově anebo ještě víc, poznám, že je soutěžní typ, který chce být ještě úspěšnější, tak proč ne?

Proto má Markéta na základě svých výsledků jako talentované dítě rozšířenou výuku 1,5 hodiny týdně oproti normální 45 minutové u mně jako učitelky a cvičí doma ještě denně hodinku, někdy dvě.

To je Markétka ale pilná houslistka!

Maminka: Ono to zatím ještě není vždycky úplně dobrovolné, musí se to trochu organizovat.

Tuula: Rodiče musí dítě motivovat, ona to přece jen není jen zábava, je to i práce. Markéta zvládne písničky hrát v pohodě, ale když zvýšíme úroveň hudebního projevu k pokročilejším skladbám, zase je to trochu větší námaha. Takže maminka slíbí nějakou odměnu, v Markétině případě se osvědčili králíci. Žádní plyšáci, ale dva veselí živí zakrslí králíci.

Pravda je, že v Markétině věku jsou děti ještě poslušné a pilné, ale co puberta?

Tuula: Vždycky by měly fungovat všechny tři složky: učitel, dítě i rodič. Buďto dítě má talent a necvičí, nebo se rodiče nezajímají, nebo kantor dítě nemotivuje a nesměruje, pak to vždycky selhává. A to je škoda. Kantor má zájem vždycky, a já se snažím dítě motivovat, jak se dá, ale někdy se to nepovede úplně, pokud tam není aspoň trochu talentu, chuti nebo podpory rodiny.

Právě proto to chce pořádně rozjet v tomhle mladším školním věku, aby se pak už dětem nechtělo couvnout, aby věděly, že už do své hry hodně investovaly. Protože v pubertě opravdu začínou jiné zájmy, méně času, další povinnosti, navíc v dospívání jsou děti i fyzicky vyčerpanější, víc unavené... abychom měli volnější pubertu, musíme teď hodně dělat, kout železo, dokud je žhavé.

Maminka: Je to o tom, jak si naplánovat den, dovolenou, hory... Také jsme zavedli, že o prázdninách se 14 dní necvičí vůbec, aby aspoň kousek byly opravdové prázdniny. Ale na dlouho vysadit se nedá, být celé dva měsíce bez hry, prsty odvyknou, změknou a pak to bolí než zase zesílí. Naštěstí housle se dají vzít všude a cvičit, to je výhoda.

Kolik zvládnete dětí?

Tuula: Učím kolem 25 dětí, z toho asi 10 dětí soutěží. Mám to dobře vyvážené, kluci i holčičky půl na půl, kluci mají víc energie, děvčata jsou trpělivá a pilnější. Jaro budeme mít pěkně hektické. Vlastně skoro celá třída soutěží, 17. března proběhlo krajské kolo v souborové hře, orchestr žáků z mé třídy *The Strings* se umístil na 1. místě! To je opravdu už reprezentativní soutěž, je to pilná půlroční práce celé třídy...

Maminka: Kromě toho bychom rády, aby si děti někdy zahrály společně, třeba tady na Hluboké, ale nejen pro žáky hudební školy. V rámci hudebních koncertů letního festivalu na Hluboké nám věnoval pan Píša jeden koncertní termín a provedeme jeden koncert na zámku a pak také v Budějovicích, celkem asi na 6 koncertech. Také budeme pořádat v létě na konzervatoři mezinárodní letní hudební kurzy. Možná to bude zajímavé pro rodiče podobně hudebně nadaných dětí...

Na koncert se těší i Tuula a ráda by s orchestrem zahrála i v kostele, nicméně housle jsou nástroj natolik citlivý na změny teploty, že je v kostele nutná přibližně stejná teplota jako venku, aby housličky nezhadly.

Takže v létě?

U vás musí být krásné Vánoce a neděle, když hraje celá rodina!

To, že hrají všichni v čtyřčlenné rodině učitelky houslí a houslisty, je celkem pochopitelné. Ale i Markétčina rodina, včetně mladší Markétčiny sestry, která si zvolila klavír, může společně koncertovat.

Maminka: Manžel hrával na housle, teď hraje na mandolínu. Nemám odvahu zkrátit dětem dětství nějakým opravdu náročným cvičením, ale i pro civilní život je hezké, co už dokáží zahrát. Manžel hrával v bluegrassové kapele, takže když se sejdeme – je tam bendžo, mandolína, kytara – Markéta si s nimi už zahrává. Housličky už ovládá natolik, že je schopná zahrát sobě i nám pro radost, sama si je naladit a myslím, že je důležité, aby jí to takhle vydrželo.

Tuula: To je i můj názor jako učitelky. Ani při soutěžích se nesnažíme jen o špičkový úspěch, vyhrávat za každou cenu. Jedeme proto, že z hraní máme radost a když se povede soutěž, je to radost, ale mládí mají děti jen jedno a život není jen o zkouškách a usilování.

Stane se, že děti přistoupí na náročný režim a trénink a nakonec, když cvičí příliš, tak jim špatně narostou svaly rukou a nakonec ani nemohou hrát. Všechny špičkové výkony jsou někdy i poškozující, člověk by se měl rozvíjet všestranně, aby nebyl jen jednostranně zaměřený.

Housle jsou krásné v každém žánru, nejen ve vážné hudbě. Proto radím, aby byli budoucí muzikanti praktičtí, aby se neupnuli na jeden žánr, aby vyhověli okamžiku, potěšili každého, zahráli lidovou písničku, ukolébavku nebo třeba kousek od Paganiniho...

Paní učitelko, řekněte nám ještě něco o Finsku, odkud pocházíte a jak se vám líbí v Čechách?

Já jsem ze středního Finska z města jménem Keuruu, bylo vybrané jako nejhezčí město ve Finsku, kolem krásná krajina, jezera, město leží na půvabném poloostrovu u jezera. V létě vypadá krásně.

Ale Finsko má opravdu dlouhé zimy, ta letošní česká mi připomínala naši zimu, v té době je to opravdu čas depresí. Vydržet tmou a zimu dohromady, to je hrůza. Ve Finsku žije jen 5 milionů lidí a přitom je to větší země než Čechy, ten volný prostor je tam vidět. Jedete 100 km a nevidíte domeček, to tady se v krajině nenudíte, všude zámky, památky, vesničky, města... Ve Finsku je normální jet do hudební školy 100 km, tady by každému bylo i 20 km moc. U nás jsou rovné široké silnice, jezdit 100 km denně do školy nebo do práce je normální.

Je to čistá krásná země, lidi žijí v čistých městech i přírodě, ale někdy od sebe vzdálení. Finové taky v létě ožijí, ale v zimě se uzavírají do sebe, sníh, zima, tam by zesmutněl každý národ, je to někdy kruté... Tuula si do Čech přivezla alespoň domeček z Finska, však je znáte: dřevěný s krásnou vínovou barvou v kombinaci s bílou kolem oken.

Děkujeme za rozhovor a těšíme se někdy na houslovém koncertu na Hluboké nebo v okolí.

Foto k článku: Jan Pírgl

Pojďme, pane, budeme si číst!

Určitě si vzpomenete na hezké chvíle s maminkou, tatínkem nebo babičkou, když vám četli první knížky... Já čtení milovala a nelitostně jsem babičku burcovala: *Nespi a čti, babi*, protože se jí při čtení samozřejmě pravidelně klížila víčka.

Marie Krejcarová z hlubocké KNIHOVNY nám řekla, že nad projektem **Celé Česko čte dětem** převzal záštitu Václav Havel. Tenhle nápad přišel z Polska, nicméně všichni dobře víme, že návyk číst dětem nahlas by se měl v rodině předávat z generace na generaci. Mnohé školy a knihovny přinášejí své vlastní nápady. »Nemám ráda hlasování o knihách, která je ta nejlepší... Každý má rád něco jiného a není jedna kniha lepší než druhá. Čtení v rodině je velmi důležité, jsem ráda, když rodiče, čtenáři, přivedou do knihovny i své děti. Doufám, že čtení přímo v knihovně pro děti bude zážitek, a třeba je opravdu inspiruje ke čtení. Děti dnes mají tak široké nabídky trávení volného času, kroužky, počítače, sport, ale kniha je podle mne stále velmi důležitá...« řekla nám paní knihovnice.

Maruška pozvala pana starostu, Olgu Trčkovou (majitelku knihkupectví, Lucii Jozovou (pracuje na Městském úřadě a je přední herečkou hlubocké scény) a také mne, jako tu, která »píše« Hlubocký Zpravodaj.

Pokud mohu sdělit své dojmy, hodiny čtení v knihovně proběhly ve velmi vlídném, přátelském a veselém ovzduší.

Už fakt, že starosta a jiní »Very Important Person« na Hluboké umějí číst a předávat radost ze čtení dětem – je fakt více než potěšitelný. Navíc u nás dospělých proběhl spontánní a nostalgický návrat do časů našich prvních knížek. Já ukradla svým dětem z knihoven mé moje staré dětské knížky, v noci je v posteli horečně prolisovala a přišla jsem vybavená vlastními *Děti z Bullerbynu* od Astrid Lindgrenové, i knížkou básniček ilustrovanou mou milovanou Kvěchovou. Zle se mi nevyplatilo, když jsem

se snažila dětem přiblížit stáří této knížky (80 let) – věku jejich prababiček, a pak vyzvala prvňáky, aby uhodli, kolik let je mně, když jsem knížku o *Dětech z Bullerbynu* poprvé otevřela v sedmi letech a to moje vydání je staré čtyřicet let. Prvňáci evidentně ještě nezvládají počítání přes několik desítek a tak ve chvíli, kdy mi jeden chlapeček hádal 109 let, jsem tuto diskusi převedla raději jinam.

Pan starosta nejenže poutavě předčítal, ale evidentně čte rád, a vyprávěl dětem o Foglarovi, Rychlých šípech, indiánech a Vinnetuovi, Sherlocku Holmesovi... Ovšem oči mu zajiskřily, když v knihovně objevil knihu *Mikulášovy patálie*. Nalistoval kapitulu *Jak jsme se učili slušně nadávat* a vysvětlil dětem zásadní rozdíl, tolik potřebný nejen v životě politickém: »Děti, kdo umí nadávat? – A kdo umí slušně nadávat? Slušná nadávka je třeba *Ty pitomečku!* To jde, ne? A neslušné v téhle knize určitě použité nejsou. A protože cílem našeho setkání, kromě toho, že si povídáme, je také si něco přečíst a já bych vám měl číst z knížky, kterou já jsem měl rád, tak vám něco z Mikuláše přečtu.

...Kromě učebnic a vědeckých knih tyhle všechny knihy, které v naší hlubocké knihovně vidíte, jsou příběhy pro dospělé. A my dospělí čteme o lásce a detektivky a příběhy, o tom, jak lidé žijí a baví nás to. Pak je ještě poezie, básničky. Básničky vypadají, že jsou hrozná nuda. Navíc vy se

musíte ještě básničku naučit, odříkat ji před paní učitelkou, dostanete něco mezi jedničkou až čtyřkou, podle toho jak ji umíte... ALE! Ona má něco do sebe, poezie, až budete dospělejší, tak tomu přijdete na chuť. Básničky jsou opravdu úplně vymyšlené, jsou to slova a vy je čtete a ta slova se vám v hlavě spojí a začnete jim rozumět a je to moc hezký... Já mám moc rád básně od pana Seiferta. A ještě jsme nezmínili jeden žánr, možná je to pro trošku starší děti, to jsou detektivky a to je dobrodružný příběh ve kterém se většinou objeví nějaká mrtvola nebo zločin a detektiv pomalu odhaluje, kdo je zločinec a smyslem je, abyste přišli dřív než on na to, kdo to je.

A pak existují ještě knihy vědecké a odborné a v těch knihách najdete opravdu všechno. Je tedy fakt, že takovou knihu máte v počítači na takhle malinkém kousku harddisku, ale počítač vám může zkolabovat a taky si ho těžko vezmete do postele, abyste si v pohodě četli a usnuli u čtení...

Prostě je dobře mít doma svoji knihovničku, do které si dnes, za deset let, za padesát let sáhnete pro svoji oblíbenou knížku, ucítíte její vůni, vzpomenete si na chvíle, kdy jste si v ní četli a bude vám s ní moc dobře!«

Přestože pan starosta nikdy nečetl *Děti z Bullerbynu* a *Detektiva Kalle*, a zalitoval, že tyhle knihy ho minuly, zdárně dospěl a nevede si v životě špatně. Tak třeba tuhle četbu dožene, až bude jednou předčítat vnoučatům...

Jestli vás tenhle moc dobrý nápad z hlubocké KNIHOVNY inspiroval, nic vám nebrání,

abyste začali sobě, dětem, nebo komukoli dalšímu také číst NAHLAS. V rodině, v práci, co takhle malá chvilka poezie u kávy???

Níže najdete jednoduchý návod a inspiraci čerpejte i na webových stránkách. Výběr knížek je na www.celeceskoctedetem.cz v odkazu Zlaté tituly. Skvělý web i s recenzemi knížek pro děti, najdete na webu www.detiaknihy.cz. Jinak se obraťte na naši místní knihovnu.

Zcela jistě v ní najdete odbornou radu i hezké knížky.

Z naší zkušenosti...

Vlastní čtení: O předčítání můžete požádat místní herce nebo pana starostu, některého z rodičů... Nesmírně důležitý je výběr knížky pro předčítání. Je to jednodušší, pokud jsou v publiku děti stejně staré. Pokud jsou mezi dětmi velké rozdíly, je třeba volit literaturu, která osloví malé i větší posluchače.

Vlastní čtení by nemělo být příliš dlouhé (5 minut, pak rozhovor a pak opět čtení). Čím jsou děti menší, tím kratší čtení. Čtení má být neformální. Během čtení by předčítající měl neustále vést »dialog« s publikem. Ptát se na slova, jejich význam, vysvětlovat, popř. navazovat na dětské zážitky a zkušenosti.

Délku čtení je třeba přizpůsobit »teplotě a chování« dětského publika. Neměly by chybět soutěže a ceny. Otázky v soutěžích můžou navazovat na čtený text, ale nemusí. Určitě je velice přínosné, pokud předčítající řekne rodičům, jak důležité je předčítat dětem každý den.

Florida, hokejisté a aligátoři...

Naše cesta začíná v Hluboké nad Vltavou 9. února 2009 ve 23:00. S tatškou a dědou vyrážíme pro zbytek posádky do Zlivi. Ve Zlivi se k nám do auta nalodí pan Vaněk a v druhém autě již čekají Luďa Wohschlager, Pavel Hradecký, zvaný Olaf, Honza Mojka a Honza Skala. V 23:15 vyrážíme na dlouhou cestu do Mnichova. Ve 2:00 nás, ne moc vliďně, vítá vyliďněné mnichovské letiště, ze kterého v 7:00 vzlétá naše letadlo a neodvratně se začínáme přibližovat trans – atlantickému letu. V 8:30 tamního času přistáváme v Londýně a již v 9:40 sedíme na palubě Jamba, největšího letadla na světě. Let je vcelku dobrý, i když 10 hodin sedět není nic příjemného. V 15:00 tamního času přistáváme v Miami a netušíme, co nás čeká. Pasovou kontrolou procházíme bez víz a bez problémů a jdeme si vypůjčit automobil, jenž máme rezervovaný přes internet.

V 16:00 už všichni sedíme v autě a jedeme do hotelu Habana Libre na Miami Beach. Ještě téhož večera spěcháme k Atlantickému oceánu a zkusíme jeho teplotu. Zjistíme, že na Miami Beach opravdu běhá hodně lidí, jak je to v amerických seriálech a filmech. Nejsou tam dlouhonohé modelky, ale štíhlé ženy a svalnatí muži. Nemůžeme se na krásu oceánu vynadávat, ale vyhání nás studený větrík a tak jdeme na typickou

americkou večeri, do fast foodu. Po té vyrážíme na prohlídku města. Dle průvodce určujeme trasu do historického centra Miami Beach, ale ne a ne jej najít. Nakonec si uvědomujeme, že jím právě procházíme. Jsou to vily bohatých lidí, kteří si je zde postavili ve třicátých letech a využívali je ke svým dovoleným. Míjíme i dům, kde byl zastřelen známý návrhář Versace, který po jeho smrti koupil jiný miliardář. Upřímně musím říct, že mě tato historická část ničím neupoutala, asi proto, že pro nás Evropany a zejména Čechy, má historie poněkud jiný význam.

Nemohu vám popisovat každý den dopodrobna jako doteď a tak jsem vybrala pár dní, jež jsou pro mě nezapomenutelné.

12. února – Brzy ráno vstáváme a vyrážíme do EVERGLADES NATIONAL PARK. Při vjezdu do parku platíme pouze 10 \$ za auto. Všude se slibuje, že uvidíme nesčetné aligátorů ve volné přírodě, a tak se nemůžu dočkat. A také, že ano. Hned na prvním stanovišti, se před námi rozprostírají úžasné mokřady, jež jsou propleteny stezkou nad vodou. Vyrážíme na průzkum a nestačíme se divit. Všude plavou a leží doopravdy ti živí aligátoři. Je to pohled fascinující. Kdyby chtěli, mohou bez problému přeplavat vodu a vylézt na souš až k nám. Honí se mi hlavou, jak obrovské štěstí máme, že nechťejí. Pohledem na nebezpečné predátory bych se dokázala kochat celý den, avšak čas neúprosně letí a my musíme popojet dál. Další zastávkou tedy je přímo aligátorská farma, kde vidíme krmení ještěřů a dokonce máme příležitost malého ještěra si pochovat. Ve 14:00 jdeme na vznášedlo a užíváme si nezapomenutelnou jízdu močály. Po návratu na pevnou zem jdeme nakoupit suvenýry a vyrážíme na Key West, nejjižnější bod USA. Na Key West jedeme přes ostrovy jež jsou spojeny mosty. Cesta je velmi dlouhá a náročná, ale nakonec se v 18:00 ubytováváme v motelu »U papagejů.« Po bezesné noci se jdeme podívat na ten kousek pobřeží, kudy utíkali do USA Kubánci, bohužel nemáme úplné jasno, a tak na Kubu nedohlédneme, vynahrazením však je návštěva domu Ernesta Hemingwaye. Američané mají cit pro detail, o čemž se můžeme přesvědčit na zahrádě Hemingweova domu, kde se prohání nespočet koček, které spisovatel tak miloval a sám choval. Prostě vše musí být dokonalé.

A hurá zpět do Miami a na hokej.

13. února – 19:30 začíná hokej. Florida Panthers hostí NY Rangers. Na hokej jsme se všichni těšili nejvíc a opravdu nás neklamal. Atmosféra v hale se nedá srovnat s ničím, je to nepředstavitelná nepopsatelná show. Fanoušci to opravdu prožívají a podporují svůj tým jak jen můžou. To nese ovoce, Florida vítězí na nájezdy a my jdeme za Radkem Dvořákem, Jihočechem, do prostorů pro hráče a jejich hosty. Radek si pro nás přijde a já jediná na ostatní musím čekat, poněvadž do šatny jako dívka přístup nemám. Když se konečně dočkám příchodu mých společníků, jedeme na pokoj.

14. února – celý den ležíme na sluníčku na nádherné pláži ve Fort Lauderdale. Písek čistý, moře průzračné, plné překrásných pravotočivých lastur a oběd velmi chutný. Avšak všichni končíme naprosto spáleni na

pokoji. Není se však čemu divit, při nákupu nového krému na opalování, jsme totiž prodávacem upozorněni, že použití krémů s nižším faktorem jak 35, je pro Evropany bezvýznamné, takže další zkušenost.

15. února – 17:00 další hokejový zápas na programu. Tentokrát Panteri hostí tým Washington Capitals, kde se nám představí jeden z nejlepších hokejistů současnosti, ruský útočník, ALEXANDER OVECHKIN. Zápas je neuvěřitelný, a to ještě nevím, co mě čeká. Panthers podléhají tvrdé střele ruských hráčů a prohrávají 2:4, ale my i tak jdeme čekat na Radka Dvořáka k šatnám. S taťkou vyrážíme k šatnám Capitals a nenarazíme na nikoho jiného, než na Alexe Ovechkinu. Taťka ho slušně rusky žádá o foto a Alex souhlasí. Nedovedu popsat, jak moc jsem byla šťastná a také mile překvapená, jak taková sportovní hvězda je přívětivá.

Odpoledne 17. února – přijíždíme do Tampy Bay a jdeme rovnou na hokej Tampa Bay Lightning vs. Chicago Blackhawks. Po hokeji, což je v 23:00, jdeme na velmi pozdní večeri, či velmi brzkou snídani s hokejistou, nám všem dobře známým Václavem Prospalem a jeho manželkou Monikou. Když všichni unaveni přijedeme k motelu, zjistíme, že se nám zaklapla pojistná západka na dveřích a ty nejdou otevřít, nakonec se však správce do pokoje dostane oknem a nebezpečí, že budeme muset spát u bazénu na lehátkách, je zažehnáno. Další den trávíme v klidu

na pláži u Mexického zálivu a kocháme se pohledem na papoušky, kteří nám poletují nad hlavami.

19. února – Jedeme do Kennedy Space Center... NASA, je to moc zajímavé. Američané mají ve všem řád a pořádek, nikdo nepředbívá v dlouhých frontách a lidi se chovají slušně. Cestou domů potkáváme aligátora a neváháme a navzdory ceduli »Nepřibližujte se k aligátorům« vystupujeme z auta a s ohromným ještěrem pořizujeme foto. Na Floridě není vzácností, najít takového aligátora v bazénu. Naštěstí, nikomu z nás aligátor neukousl nohu a my jedeme rovnou na poslední hokej. Tentokrát se Lightning představí proti NJ Devils. Na všech hokejích je příjemná atmosféra, avšak ekonomická krize je opravdu znát, a to menšími návštěvami

diváků, než na jaké jsou místní hokejisté zvyklí. Asi už se začínáme přizpůsobovat americkému stylu stravování a stejně jako většina diváků večeríme během utkání smažená kuřecí křidélka.

21. února – Večer před odjezdem, zkoušíme pravé americké BARBECUE v krásném areálu s bazénem, kam nás pozval Václav Prospal... jako předkrm máme plody moře a hlavní chod se na nás usmívá z grillu. Není tedy divu, že večer spokojeně usínáme a těšíme se na náš poslední den.

22. únor – hektické balení, pak odpočívání a v 15:00 hurá na letiště. Odbavení trvá krátce, protože Američané moc nezjišťují, kdo opouští jejich území. V 19: 45 tak již sedíme v letadle, plni dojmů a nezapomenutelných zážitků. Do Mnichova přilétáme v pondělí 23. 2. v 15:30 místního času a nestačíme se divit, všude kolem nás je plno sněhu a my tušíme, že si to pěkně odneseme. Taký že ano, do dvou týdnů po přiletu jsme všichni nemocní...

Kateřina Váchová

TOWNSHEND
mezinárodní škola v Hluboké nad Vltavou

**přijímá děti
do mateřské školky na
školní rok 2009/2010**

**výborná příležitost pro vaše dítě učit se anglicky
společně s dětmi z jiných částí světa.**

Více informací na telefonním čísle 387 688 111

Firma PETBULLMOTO Pavel Petráček
Vám ve spolupráci s firmou KENTOYA nabízí:
!!! AKCE KOSTKA = HOŠ SI SLEVO!!!

**AKCE SE TÝKÁ VŠECH MODELŮ SKÚTRŮ
A MOTOCYKLŮ ZNAČKY KENTOYA**

Více na www.petbullmoto.cz

nebo na ☎ 774 041 661

Naleznete nás na adrese: Lidická 1196, Hluboká nad Vltavou, výpadek směr Týn nad Vltavou

– Komplettní servis motocyklů a skútrů všech značek

– Prodej kvalitních skútrů a motocyklů zn. KENTOYA vč. jejich záručního i pozáručního servisu

– Prodej bazarových motocyklů s prověřeným původem

– Přípravu motocyklů/ skútru na STK

– Diagnostiku a prodej moto i autobaterií

– Prodej doplňků a náhradních dílů

Rallycross jako láska...

Ondřej Smetana bydlí na Hluboké. Miluje auta, stejně jako jeho táta a děda. Přestože je mu teprve 18, prožil na plný plyn už dvě závodnické sezóny rallycrossu. Díky svým výborným výsledkům Mezinárodního mistrovství České republiky v roce 2007 také zkusil, jaké to je, jezdit na Mistrovství Evropy. Loni získal krásné celkové 3. místo na šampionátu Mistrovství Evropy.

Ondřejův otec Ladislav osobně prožívá se synem všechny úspěchy a problémy závodů, jejich team zvládá všechny cesty a závody společně.

Ondra se naučil řídit auto už ve 12 letech. Se starším bratrem Martinem se připravovali už od raného věku na závody a pod dozorem otce zkoušeli jezdit kdekoli to bylo v okolí Hluboké možné... Když napadl sníh, učili se v prostorách bývalého letiště držet auto ve smyku.

Proto si táta oddychl, když si konečně Ondřej mohl udělat řidičák. Časem se ale zájmy sourozenců rozdělily. Martina baví spíš divoká voda, lezení, čtyřkolky, seskoky padákem. Ondru ale láska k autům neopustila. Jako kluk vyzkoušel závody motokár a jako mladý muž zahájil aktivní jezdeckou kariéru v květnu 2007 na závodě MMČR rallycrossu v Sosnové u České Lípy. Pokračoval jízdami v Slomczynu, Nyirádu, Sedlčanech, Melku... v té době mu bylo 17 a do závodů nastupoval s pronajatým vozem Peugeot 306. Auto získal od zkušeného závodníka Honzy Matušince, který nejenže prováděl servis auta, ale byl také skvělým rádcem a kamarádem. Ukázalo se, že díky tomuto zázemí a konkurenceschopnému autu i bez velkých zkušeností Ondru tahle sezóna hodně naučila.

Ondra tak ve své první závodní sezóně nejen získal orientaci v systému závodů a nasbíral nezbytné zkušenosti, ale první sezóna v závodním autě dopadla neočekávaně dobře. Ondra dokončil všechny závody, krom prvního nordringského, na kterém nestartoval a závod v Sosnové, kde skončil po nezaviněné kolizi ve svodidlech. Jinak vždy skončil závod na předních místech a hlavně bez poškození vozu.

Nejlepší a první medailové umístění přišlo v Maďarsku, dojel si pro 3. místo! Jinak skončil třikrát na čtvrtém místě a jednou na šestém.

V září měl Ondra možnost zúčastnit se Mistrovství Evropy na Sosnovské trati. Obsadil pěkné 7. místo. Závodění v rodinném týmu všechny chytlo a bavilo, takže bylo jasné, že budou pokračovat. ME 2007 v Sosnové s atmosférou velkých závodů, nadšením fanoušků, nabitým startovním polem, to vše rozhodlo: za rok se pojede Evropa. Tohle rozhodnutí už ale

bylo nad limit auta, a proto se musel talentovaný jezdec porozhlédnout po jiném. Rozhodnutí nakonec padlo na Hondu Type R. Znamenalo to ještě stihnout do sezóny provedení úprav převodovky, rozvodu benzinu a upravení motoru.

Milým překvapením pak bylo rozhodnutí Federace automobilového sportu přijmout na základě dobrých výsledků Ondru do reprezentace České republiky.

Prioritou roku 2008 byla účast na podnicích ME, včetně domácích závodů MMČR. Sezóna byla poznamenána technickými problémy, dvakrát se repasovala převodovka, prokluzovala spojka, praskal palec řazení... vrcholem byl prasklý obal převodovky při závodech v Německém Buxtehude. Výsledek byl přesto obdivuhodný: 3. místo v první evropské sezóně.

Další závody proběhly v Portugalsku, Francii, kde však byl Ondra atakem odstaven a výsledkem bylo uražené přední kolo. Technické problémy bohužel provázely závod i v maďarském Nyirádu, v rakouském Greinbachu se zas nevedlo díky častým změnám počasí (když se pro závod rozhodli pro »suché pneumatiky, přšelo celý den a finále bylo jedno velké trápení), v norském Momarkenu se po půl kole udělala díra v převodovce.

Závod ve Švédsku byl nejúspěšnější. Ondra si dojel pro své první evropské stříbrné místo kariéry. V Holandsku zase díky uspořádání závodistiště téměř nebylo možné kohokoli předjet.

Následoval domácí závod v Sosnové, Polsko a Německo, kde se ale završil rok technických komplikací. Kvůli defektu převodovky se uskutečnila adrenalinová noční výprava do Prahy a s náhradní převodovkou z jiné Hondy obratem zpátky. Ve finále pak Ondra získal druhé místo!!! A tím obhájil celkové 3. místo v Mistrovství Evropy.

Celou sezónu pak Ondra oslavil vítězstvím v závodě MMČR, který se jel v den 40 narozenin jeho otce!

Na novou sezónu je Ondra uchystán s vozem Ford Puma a se svým dokonalým hlubockým teamem. Dá se očekávat, že určitě přivezou ze svých cest za voňavým benzínem závodních aut další vavříny.

Rallycross je sport pro celé muže a je dobře, že takové Hluboká má. Držte palce!

Informace čerpány z www.mediasport.cz, foto ze závodů najdete tamtéž

Novinky ve střední škole

Střední odborná škola elektrotechnická, Centrum odborné přípravy Hluboká nad Vltavou, získala v rámci operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost v oblasti Zvyšování kvality ve vzdělávání, grant na projekt „Inovace a vytvoření odborných textů pro rozvoj klíčových kompetencí v návaznosti na rámcové vzdělávací programy“ ve výši 4,9 mil. Kč. Cílem projektu je vytvořit srozumitelné učební texty pro výuku odborných předmětů, praxe a odborného výcviku v elektrotechnickém vzdělávání. Vytvořené texty budou určeny žákům a pedagogickým pracovníkům. Projekt realizuje přípravu kompetencí žáků pro úspěšné složení závěrečné zkoušky dle projektu „Kvalita I. – nová závěrečná zkouška“ a pro složení zkoušky dle Pilotního projektu evropské certifikace pro odborné vzdělávání v elektrotechnice „EURCERT“.

Realizace projektu bude probíhat od 1. března 2009 do 28. února 2012.

Jihočeské krajské programy podpory sportu pro rok 2009

OO Příspěvek na rekonstrukce stávajících sportovišť

Střední odborná škola elektrotechnická, Centrum odborné přípravy Hluboká nad Vltavou, získala dotaci ve výši 100 000 Kč na projekt „Rekonstrukce podlahy tělocvičny“ v rámci Jihočeského krajského programu podpory sportu pro rok 2009, příspěvek na rekonstrukci stávajících sportovišť. Cílem projektu je rozšířit a zkvalitnit podmínky pro provozování tělovýchovných a sportovních aktivit ve školní tělocvičně. Tělocvična je využívána denně k výuce tělesné výchovy a v odpoledních hodinách je k dispozici žákům ubytovaným na domově mládeže.

Realizace projektu proběhne v období červen až srpen 2009. Rekonstrukce bude dokončena do zahájení školního roku 2009 – 2010.

Je vám líto vyhodit slovenské peníze?

Ke konci ledna spustila soběslavská Rolnička benefiční kampaň zaměřenou na výběr slovenských peněz. Výtěžek je určen na nákup nového mikrobuse, který sváží děti se zdravotním postižením do Rolničky.

Nápad zrealizovat kampaň vzešel ze skutečnosti, že na území ČR již nelze měnit kovové slovenské mince, pouze papírové bankovky s poplatkem cca 10–20% a nebo na Slovensku. Pokud se Vám nechce vážit cestu, nabízí se možnost věnovat slovenské peníze jednomu ze středisek Diakonie ČCE soběslavské Rolničky.

»Pro úspěch kampaně je třeba získat co nejvíce sběrných míst se zapečetěnou kasičkou.« uvádí Mgr. Karel Novák, ředitel Rolničky. »A proto mám velkou radost, že vedle dalších měst můžeme vytvořit sběrné místo i v Hluboké nad Vltavou.«

Od března tak mohou Rolničku podpořit i obyvatelé a návštěvníci Hluboké nad Vltavou, kasička je umístěna v Obovi Milena Tůmová v Masarykově ulici 42. Peníze je možné nosit do konce května 2009. Středisko Rolnička šestnáctým rokem poskytuje služby dětem a dospělým lidem s mentálním a kombinovaným postižením. Přehled dalších sběrných míst a informací o Rolničce naleznete na www.rolnicka.cz.

Sbírka je pořádána v souladu se zákonem č.117/2001 Sb., o veřejných sbírkách a ve spolupráci s farními sbory ČCE.

Diakonie ČCE – středisko Rolnička ze Soběslavi již šestnáctým rokem poskytuje především sociální služby dětem a dospělým lidem s mentálním a kombinovaným postižením z Táborska.

Za Rolničku Mgr. Eva Janatová, tel: 733 127 041 e-mail: fundraising@rolnicka.cz, www.rolnicka.cz

Začátek nové sezóny baseballistů se blíží

V sobotu 25. dubna proběhne v hlubockém sportovně relaxačním areálu u baseballových hřišť slavnostní otevření letošní sezóny a klubové restaurace.

Náš klub nabízí v tomto roce všem návštěvníkům areálu hned několik novinek. Celou sezónu zde bude nově fungovat **půjčovna in-line bruslí a kolečkových lyží**, dále pak **půjčovna RC modelů na dálkové ovládání s vlastní dráhou**. Velkým překvapením zejména pro děti pak jistě bude **obří vzduchová trampolína** o rozměrech 13 x 10 m.

Od 13:00 se návštěvníci mohou těšit na první ligový zápas mužského A týmu, který nastoupí proti pražské Kotlárce. Hlubočtí baseballisté budou hrát v následující sezóně pod vedením nového trenéra z Itálie.

Kolem 14:00 odstartuje první ze série dětských dnů v tomto roce, **Indiánský dětský den**. Děti si ale rozhodně přijdou na své také během dopoledne. Po celý den pro ně bude v areálu připraven skákací dětský hrad a k dispozici budou samozřejmě všechny skluzavky, dřevěný hrad i malé trampolíny. Večer nebude chybět ani tradiční oheň a špekáčky.

Petra Vojnarová

Florbalová zimní liga již zná vítěze

V neděli 15.3.2009 se opět sešli hráči z řad partnerů klubu, aby poměřili síly v oblíbeném halovém sportu – florbalu. Již tradiční začátek v 9 hod. přinesl několik překvapení: florbalový rozhodčí ruší na poslední chvíli svou účast, je pouze 9 týmů. Turnaj ubíhal svižněji i přes drobné časové posuny, rozhodčí nominovaní z řad hráčů se svého úkolu zhostili s ochotou a se ctí. Tímto za zvládnutí náročného úkolu všem patří dík. Také již tradiční bylo umístění týmu Baseball Hluboká, který spolu s Agrozetem a ČEZem obsadil krásné 7. až 9. místo :-)

Po základní části bohužel odešel tým CB Auto, tudíž se neuskutečnil plánovaný zápas o 5. místo a tento post připadl týmu Hypoteční banky. Finále mezi ČBA a LD Investem přineslo velmi vyrovnaný boj, o výsledku bylo jasno až s posledním hvizdem rozhodcovské píšťalky.

Výsledky turnaje 15. března: Pořadí: 1. ČBA 2. LD Invest 3. ČSOB 4. Rataj 5. Hypoteční banka 6. CB Auto 7. – 9. Agrozet, Baseball Hluboká, ČEZ. **Nejlepší střelci turnaje:** 1. Bedřich Vrkoč (LD Invest) – 12 gólů 2. Kamil Vala (Hypoteční banka) – 11 gólů 3. Michal Tomšovic (Rataj) – 8 gólů. Tímto turnajem byla Zimní florbalová liga ukončena a pohár putuje do Prahy s týmem ČBA! Celkové pořadí v Zimní florbalové lize: 1. ČBA 2. LD Invest 3. – 4. Rataj 3. – 4. ČSOB 5. Hypoteční banka 6. ČEZ 7. CB Auto 8. Bosch 9. Agrozet 10. Baseball Hluboká 11. Policie 12. MC Donalds. Děkujeme všem týmům za účast a doufáme, že jim několik nedělních dnů se sportovním vyžitím zpestřilo »nudné« zimní období.

Michaela Hanzlíková

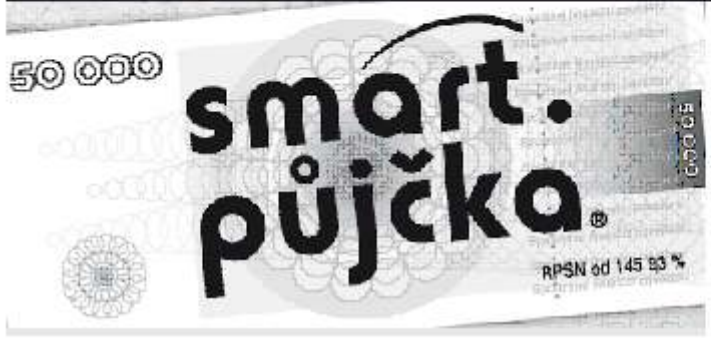
Školení baseballových rozhodčích úspěšné!

Hlubočtí a zlivští rozhodčí se v sobotu 14. března zúčastnili školení rozhodčích 3.třídy pro účely soutěží Jihozápadních Čech.

V sobotu 14. března se od devíti hodin sešlo v hlubocké Sokolovně deset rozhodčích, zastupujících Hlubokou a Zliv. Přednášejícími, respektive moderátory, byl Miroslav Kaigl a František Příbyl. Po úvodním představení se rozhodčí rozdělili do čtyř skupin, v kterých si připravili přednášky na následující témata: Materiální vybava rozhodčího, Etika rozhodování, Komunikace rozhodčího a Předzápasové aktivity. Každá skupina prezentovala svůj okruh, po němž následovalo doplnění zapomenutých informací moderátory a diskuse. Poměrně netradičně vedená teoretická část přinesla zopakování faktů a pouček, které rozhodčí potřebuje. Byly také probrány změny legislativních norem pro rok 2009, včetně jejich praktického využití. Po obědě se rozhodčí odebrali na praktickou část, kde se věnovali zejména práci hlavního rozhodčího – rozlišování striků a bolů. Během nadhazovačského tréninku na hlubocké Sudárně měli kandidáti možnost shlédnout nadhozy sedmi dospělých nadhazovačů a devíti nadhazovačů kategorie mladších kadetů a žáků. Pro nadhazovače se zvětšila motivace, když nadhazovali na pálkaře a byli posuzováni plně vybaveným rozhodčím. Dvouhodinový trénink prospěl oběma stranám.

Jakub Janda

až 50 000 Kč

- na dobu 7 až 12 měsíců
- hotovost až do domu
- nejvýhodnější podmínky v regionu
- měsíční splátky

Hledáme nové obchodní zástupce

☎ 774 420 546

www.smartpujcka.cz

☎ 777 760 960

Nový headcoach pro Sokol Hluboká

Žhavým tématem letošní zimy se stalo obsazení pozice headcoache hlubockého baseballového mužského A-týmu pro sezónu 2009. Po dlouhých jednáních se vedení klubu rozhodlo přijmout italského trenéra Giuseppeho Carellioho.

Již od listopadu probíhalo jednání představitelů klubu s několika kandidáty na místo trenéra mužů A pro sezónu 2009. Po odchodu Jana Pirgla na jaře 2008 převzal tým Jakub Mařík ve spolupráci s Ondřejem Konvalinkou a Radkem Drmotou – jednalo se o jakési provizorní řešení, které se nakonec protáhlo na celou sezónu 2008. Klub chce dát (nejen) prvnímu mužskému týmu, ale i celému klubu impuls, a tak představuje Giuseppe Carellioho jako headcoache A-týmu pro sezónu 2009.

Giuseppemu je padesát let, zkráceninou jeho jména je Beppe, jak ho oslovuje jeho okolí. Je národností Ital, většinu svého života bydlí v Rimini v severní Itálii. Mluví italsky a anglicky. Od svého raného dětství se věnuje baseballu (baseball se v Itálii nezačal pořádně hrát až po roce 1990 jako v ČR, jeho kořeny jsou mnohem starší než u nás), své mládí strávil v mládežnických kategoriích italského národního týmu a klubu v Rimini (dlouhodobě špičkový italský klub). Jako hráč (pravý polář) se stal šestinásobným mistrem Itálie, patnáct let (1977 – 1994) hrál italskou nejvyšší ligu (Serií A) za Rimini. Jeho kariéra v národních barvách Itálie se stala velice úspěšnou, když se v roce 1986 stal nejlepším pálkařem Světové série amatérů (předchůdce dnešního World cupu – Světového poháru – viz. <http://www.baseball-reference.com/bullpen/1986>).

Amateur World Series – turnaje se zúčastnilo hodně hráčů, kteří pak v devadesátých letech zářili v MLB, v roce 1988 byl nejlepším pálkařem Itálie na stejnojmenném turnaji (<http://www.baseball-reference.com/bullpen/1988> Baseball_World_Cup). V roce 2008 byl uveden do italské Síně slávy (www.mister-baseball.com/inductees-italian-hall-fame).

Beppe trénuje mládež od roku 1992, od roku 2002 byl osobním hitting coachem tří hráčů, hrajících italskou Serií A (SPINELLI GIUSEPPE a CLAUDIO SIGNORINI z Rimini, CAMPANINI MATTIA z Goda). Od roku 2005 byl hitting instruktorem pro celý klub (přes 200 hráčů) Rimini, působil napříč kategoriemi, byl u toho, když klubová jednatelka vyhrála Mistrovství Itálie.

Hlubocký klub nyní s Giuseppem dojednává poslední detaily smlouvy – coach se k týmu připojí v dubnu na soustředění v Castions delle Murra a bude následně dvakrát do týdne trénovat mužský A-tým, dvakrát pomáhat u mládežnické kategorie a v jednání jsou individuální pálkařské tréninky. Beppe chce být na hřišti každý den, kam to bude mít ze svého apartmá v Parkhotelu Hluboká nad Vltavou (hlavního partnera klubu) velmi blízko.

Jakub Janda

Soustředění A týmu na Nových Hutích

O víkendu 7. – 8. března vyrazil mužský A team na běžkařské soustředění. Sedmičlenná výprava A týmu byla doplněna zástupkyněmi softbalového týmu, Petrou Vojnarů a Kačkou Winklerů.

Celá skupina měla plánovaný sraz v pátek od 18.00 na Nových Hutích v ubytovacím zařízení Škola. Jako již tradičně se sraz lehce posunul, ale všichni se sešli a v příjemné náladě sehráli Citadelu a následovalo představení nového trenéra pro A team na rok 2009.

Sobotní den byl ve znamení »velké túry. Z Nových Hutí se vyrazilo kolem deváté a běželo se na Horskou Kvildu, kde byl první záchytný bod, druhým záchytným bodem byl Zadov, kde všichni doplnili energii. Pak již následoval pouze Davidův mohutný závěr a dojezd do Hutí. Bohužel jsem skončil třetí za Pepou Novákem a Ondrou Konvalinkou.

Ostatní dojezdové jsou nemedailové, a proto je nepíši. Celou dobu

soustředění se intenzivně diskutovalo o baseballu, nadcházející sezóně, plánech v areálu a dalších příjemných věcech. Nechyběly ani společenské hry, které zpestřovaly večery. Celkově bylo soustředění výborně naladěné na sezónu a myslím, že většina hráčů se už velmi těší na sezónu a nového trenéra. **David Šťastný**

Jak hlubočtí porazili Draky

V sobotu 21. března se

hlubočtí baseballisté, Ondra Novák a Jakub Janda zúčastnili v Brně přípravných zápasů.

Na pozvání německého klubu Gauting Indians se dva hlubočtí hráči představili v Brně na Městském baseballovém stadionu (nejlepším stadionu v ČR) během dvou přípravných zápasů. Draci Brno (čtrnáctinásobný český mistr) se připravuje na Pohár mistrů evropských zemí (European cup) v Itálii, Gauting Indians na start německé nejvyšší soutěže – Bundesligy.

O. Novák odehrál na pozici catchera oba zápasy, nejlepším momentem byly dvě chycené krádeže, J. Janda odházal dvě směny podle plánu, při nichž obdržel jeden bod, zlomil nadhozem novou pálku Pavlu Budskému a dvakrát vystríkeloval Jakuba Hajtmara (podepsaného Minnesotou Twins). Utkání, hraná ve studeném, ale slunečném počasí, ozdobily výsledky - 4:3 pro Draky a 7:3 pro Gauting.

Jakub Janda

Masopustní rej a poděkování panu Hanušovi od dětí ze školky

Konec masopustního období v letošním roce připadl na konec února a začátek března. Každý z nás dospělých spojuje masopust s tancováním, hodováním a veselými převleky.

Také děti v mateřských školách se těší a připravují na masopustní radovánky. Myslím, že nenajdete mateřskou školu, která by nezařadila do svého školního vzdělávacího programu toto téma. Na Hluboké se ve školkách masopustu věnoval pomalu celý týden. Děti se v tomto bloku seznamovaly s masopustními tradicemi, vyráběly a malovaly masky, kašpárky, pracovaly s pracovními listy, společně pekly, zpívaly... Vyvrcholením byl pro všechny »masopustní rej« – karneval v maskách.

V letošním školním roce si každé odloučené pracoviště mateřské školy opět organizovalo »maškarní rej« odděleně. Děti ze Zámostí a ze Schwarzenberské MŠ využily příjemného prostředí v Hotelu Závěš.

Hlavním úkolem masopustního odpoledne bylo pobavení všech zúčastněných (rodičů i ostatních členů rodiny), především dětí. Velký úkol měly především maminky, které sháněly, nakupovaly a vyráběly nejrůznější masky a převleky pro ty nejmenší. Nápaditých masek byla celá řada – pohádkové postavy, postavy z oblíbených večerníčků, filmů, seriálů. Děti v průběhu masopustního reje soutěžily, tancovaly, zpívaly a všichni jsme se příjemně bavili.

Za vydařené odpoledne a podvečer musíme všechny pracovníce z mateřské školy a děti poděkovat hlavně panu Hanušovi, který nám umožnil využít prostor restaurace v Hotelu Závěš a jeho pracovnícům, které nás v průběhu zábavy obsluhovaly a byly velice milé a ochotné, i když se jim ty nejmenší děti stále motaly pod nohama.

Ještě jednou děkujeme a těšíme se za rok – děti a paní učitelky z MŠ Hluboká nad Vltavou. **Mgr. Daniela Remtová, ředitelka MŠ Hluboká/Vlt.**

Biograf

Středa 1. dubna – Yes man. USA 2009. Komedie. *Co se stane, když budete na všechno říkat ano?* Hrají: Jim Carrey, Zooey Deschanel, Bradley Cooper. Režie: Peyton Reed. Přístupný – české titulky.

Středa 8. dubna – Austrálie. USA/Austrálie 2009. Dobrodružný/romantický. *Vzdá se pohodlí a vydává se do neznámé země zachránit dědictví ...* Hrají: Hugh Jackman, Nicole Kidman, David Wenham. Režie: Baz Luhrmann. Přístupný od 12 let – české titulky.

Středa 11. dubna – Podivuhodný příběh Benjamina Buttona. USA 2009. Romantický. *Životu lze porozumět jen zpětně, ale musí se žít kupředu ...* Hrají: Brad Pitt, Cate Blanchett, Tilda Swinton. Režie: David Fincher. Přístupný od 12 let – české titulky.

Středa 15. dubna – Milk. USA 2009. Drama. *Film podle skutečné události – bojovník za práva gayů a lesbiček.* Hrají: Sean Penn, Emile Hirsch, James Franco. Režie: Gus van Sant. Přístupný od 15 let – české titulky.

Pátek a sobota 17. a 18. dubna – Růžový panter 2. USA 2009. Komedie. *Steve Martin je zpět jako inspektor Clouseau ...* Hrají: Jean Reno, Emily Mortimer, Andy Garcia. Režie: Herald Zwart. Přístupný – české titulky.

Středa 22. dubna – Valkýra. USA 2009. Historický. *Nejproslulejší atentát na Adolfa Hitlera.* Hrají: Tom Cruise, Bill Nighy, Kenneth Branagh. Režie: Bryan Singer. Přístupný – české.

Pátek a sobota 24. a 25. duben – Líbaš jako bůh. ČR 2009. Komedie. *Jak řešit překerní situace doma i v práci?* Hrají: Kamila Magálová, Jiří Bartoška, Eva Holubová. Režie: Marie Poledňáková. Přístupný.

Začátky představení v 19.00 hodin.

Komorní scéna

Středa 8. dubna – Cestujeme ... Kostarikou nás provede Karel Novotný. 17.00 hod. Zasedací síň Městského úřadu.

Pátek a sobota 3. a 4. dubna – Barmanky. Kulturní společnost *Alta* a taneční divadlo *Na tenkém ledě*. Taneční komedie. 19.00 hodin

Pátek 10. dubna – Tři muži na špatné adrese. Divadlo Hluboká. Divadelní představení – drama/komedie

Alšova jihočeská galerie

VÝSTAVY

Hluboká

Alšova jihočeská galerie, jízdárna
Stálá expozice: Gotické umění / Malířství a sochařství. České sochařství 20. století. Nizozemské malířství 16. – 18. století.

České Budějovice

Wortnerův dům AJG
do 3. května – Igor Müller, Petr Písařík

Bechyně

Mezinárodní muzeum keramiky v Bechyni
stálá expozice: Nejstarší česká odborná škola keramická, Mezinárodní keramická sympozia

KONCERTY

Hluboká

Alšova jihočeská galerie
Absolventské koncerty českobudějovické Konzervatoře 16. a 30. 4. / 19:00 hod.

PŘEDNÁŠKY

České Budějovice

Wortnerův dům AJG
8. dubna, doc. **Lucie Olivová** / *Osm podivnů z Yangzhou* / 16:00
22. dubna – **PhDr. Nora Jelínková** / *Universum v kapce rosy*. Vybrané aspekty tibetského umění / 16:00

e-mail: ajg@ajg.cz, www.ajg.cz

Pořady pro školy na objednávku / zimova@ajg.cz

Výstavní sály otevřeny denně /

Hluboká nad Vltavou / Alšova jihočeská galerie / 9:00 – 16:00
České Budějovice / Wortnerův dům / 9:00 – 12:30 / 13:30 – 18:00
Bechyně / Mezinárodní muzeum keramiky / říjen 2008 – duben 2009 zavřeno, prohlídky na základě telefonické domluvy
Změna programu vyhrazena!

Restaurace Rosa pořádá další taneční párty s kapelou Star v pátek 17. dubna od 21 hod.

☎ **Michal Hovorka 736 202 255**

10. 4. od 17 a 18 hod. – Velikonoční posezení s pečením velikonočního bochánku a jidášů v hotelu Záviš.

Informace a přihlášky na recepci nebo na tel. 777 200 310

Galerie Knížecí dvůr

výstavní plán:

do 23. 4. **Libor Hurda** – kovová plastika a **Eva Mansfeldová** – obrazy
25.4. – 4.6. **Alena Antonová** – grafika
6.6. – 9.7. **Vladimír Suchánek** – grafika
11.7. – 3.9. kolektivní výstava – obrazy, grafika, keramika, sklo, ...
5.9. – 2.10. **Vladimír Nosek**, obrazy, grafika, koláže (50 let)
Od 11/2009 Vánoční inspirace Kolektivní výstava – obrazy, grafika, keramika, sklo...

15 dubna – taneční komedie Barmanky – se bude konat

v přirozeném barovém prostředí hotelu Záviš! Nenechte si ujít jedinečnou příležitost zažít divadlo ve vaší oblíbené restauraci!

Změny jízdního řádu:

linka 320001 nesmí od 5:00 do 16:00 přepravovat cestující v úseku ČB-Hluboká a Hluboká – Týn a linka 132100 také nesmí přepravovat cestující v úseku ČB-Hluboká a Hluboká – Týn!!!

Toto omezení platí jen v pracovních dnech. Do/ze Zámostí se nic nemění.

Pozvánka: Mezinárodní letní hudební kurzy – 3. ročník

Smyčcové nástroje. Státní hrad, Nové Hrady 15.8. – 23.8.2009 OO Kurzy jsou určeny studentům a žákům uměleckých škol všech stupňů, pedagogům, amatérům i zájemcům o sólovou, komorní a orchestrální hru. • **Aktivní – sólová, komorní a orchestrální hra** • **Pasivní – možnost sledovat výuku a akce v rámci kurzů** • Doprovod – nutný u dětí do 15 let Kurzovné: aktivní 7 dnů 1960 Kč, pasivní 7 dnů 700 Kč, doprovod zdarma

Kontakt: V. Kuthanová, ZUŠ Trhové Sviny, Sokolská 1052, PSČ 37401, tel. 386 322 487 e-mail info@zustsviny.cz www.zustsviny.cz

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ Číslo 4. Duben 2009. Ročník 40. Vychází měsíčně. **Vydává** městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou. **Kulturní nabídka** (Panorama) 774 457 269 přes den. **Redaktorka** Alena Růžicková, tel. 775 622 006. E-mail: alenoviny@volny.cz. **Redakční kruh** ing. Eva Smrčková, Marie Krejcarová, Jan Piskač. **Grafika, fotografie:** ing. Jan Pirgl. **Odborný počítačový poradce:** Zdeněk Brodec, Adam Růžicka. Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři. Náklad 650 výtisků. **Tisk:** Herbia Print ČB. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn.:p -5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10. Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

